Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 222
Marți 12 iunie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Pe marginea scrisorii „Ce vom avea de cîștigat dacă intrăm în gospodăria colectivă?"

Viață îmbelșugată pentru fiecare colectivist vrednic

BUNĂSTARE

Despre adevărul cuprins în cuvîntul partidului că gospodăria colectivă înseamnă belșug și bunăstare pentru țărănimea muncitoare vorbește cu prisosință și fotografia de față. Ea reprezintă interiorul casei lui Iuliu Ostolnok, membru al gospodăriei colective „Steagul lui Lenin" din satul Păulești, comuna Ambud, regiunea Baia Mare.

Știința se dezvoltă numai în strînsă legătură cu practica

— De vorbă cu tov. prof. C. Pîntea, rectorul Institutului agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași —

In perioada de după război, învățămîntul agronomic superior a avut de întîmpinat mari greutăți, care s-au răsfrînt și asupra muncii de cercetare științifică. Nivelul cercetărilor scăzuse foarte mult, mai ales datorită lipsurilor materiale. Reconstrucția economică și trecerea la înfăptuirea primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale au însemnat un moment hotărîtor pentru orientarea muncii științifice a cadrelor agronomice. Mai ales în ultimii ani, s-a observat un avînt din ce în ce mai pronunțat în acest sector, fapt care s-a soldat cu o serie de rezultate valoroase obținute de cadrele didactice. Legătura cu practica a constituit caracteristica acestei munci.

Printre institutele agronomice, o activitate remarcabilă a avut și institutul de la Iași, care de curînd a primit numele celui mai de seamă agronom romîn: Ion Ionescu de la Brad.

Cu prilejul acestei distincții acordate Institutului agronomic Iași, am stat de vorbă cu tov. prof. C. Pintea, rectorul Institutului, pentru a afla cum a fost împletită activitatea de cercetare științifică cu necesitățile reale ale agriculturii Moldovei, în scopul sporirii producției agricole la unitatea de suprafață.

Cu amabilitatea sa caracteristică, tov. prof. Pîntea îmi dă relatări în legătură cu prima mea întrebare, privind organizarea activității de cercetare științifică .

— Incă de la începutul înfiripării ei, în anul 1952, activitatea de cercetare stiințifică din institutul nostru s-a desfășurat pe colective de catedre și după un plan tematic. La baza acestui plan au stat documentele de partid cu privire la dezvoltarea agriculturii, aplicate la nevoile reale ale regiunii Iași și ale celor învecinate. Pe lîngă temele cu care am pornit inițial, în timpul desfășurării muncii de cercetare științifică au apărut și altele noi. Pentru toate temele ne-am consultat însă cu organele agricole, în vederea alegerii acelora de mai mare importanță pentru condițiile din Moldova.

— Bănuiesc că unul din obiectele de cercetare a fost și porumbul. Iar problemele privind sectorul viti-pomicol cred că n-au fost întru nimic mai prejos.

Interlocutorul meu zîmbește cu acea mină care nu poate avea decît o singură semnificație: e de la sine înțeles .

— Cultura porumbului, vița de vie și pomii fructiferi au fost în centrul atenției noastre încă de la început. In anii 1953, 1954 și 1955, au fost abordate 14 teme privitoare la crearea de soiuri și hibrizi de porumb mai productivi, alegerea unui sistem rațional de îngrășare și stabilirea celei mai potrivite agrotehnici pentru sporirea producției de porumb. Nouă teme și respectiv opt au fost abordate și pentru găsirea soiurilor celor mai rezistente la boli și dăunători și cele mai productive, de struguri și pomi fructiferi din sortimentele locale, pentru a fi cît mai mult răspîndite în cuprinsul regiunii Iași.

— Puteți să ne dați cîteva detalii în legătură cu rezultatele obținute în ultimii 3 ani de cercetare științifică?

— Pentru a răspunde, trebuie să vă aduc la cunoștință mai întîi subiectele cîtorva teme: „Influența îngrășămintelor minerale și a spațiului de nutriție asupra producției de porumb", „Ingrășarea porumbului în cursul perioadei de vegetație în condițiile din Moldova", „Cercetări asupra cîtorva populații de porumb din Moldova", „Rezultatele culturilor comparative cu soiuri, hibrizi și populații de porumb, efectuate în regiunea silvostepei de la Ezăreni-Iași", „Mecanizarea culturii porumbului", „Cultura fasolei în cuiburi intercalate în porumb, semănate cu un nou tip de mașină" și altele.

Deoarece în Moldova, cu cantitatea de gunoi rezultată de la animale nu se poate îngrășa decît 25 la sută din suprafață, este absolut necesar să se treacă la folosirea pe scară largă a îngrășămintelor minerale. Influența acestor îngrășăminte, combinată cu efectul spațiului de nutriție, a fost studiată în condițiile aplicării unei agrotehnici mijlocii, la îndemîna oricărei unități agricole socialiste din regiunea Iași și din cele învecinate. Rezultatele obținute au scos în evidență interacțiunea dintre acești factori (îngrășat și spațiu de nutriție) și ne-au făcut să conchidem că cea mai potrivită distanță de însămînțare pentru Moldova este 60/60 cm, cu 2 plante la cuib, îngrășate la însămînțare și suplimentar. Prin îmbinarea armonioasă a acestor factori, se pot obține sporuri de recoltă de 40—80 la sută față de terenurile cultivate în mod obișnuit.

In ceea ce privește soiurile și hibrizii cei mai potriviți, noi am studiat în culturi comparative mai multe soiuri de hibrizi, luînd ca martori soiul Portocaliu de Tg. Frumos și hibridul Galben timpuriu x Portocaliu de Tg. Frumos, care sînt raionați. Rezultatele obținute ne-au arătat că în Moldova sînt cîteva populații, ca Scorumnicul, Portocaliul de Ezăreni și altele, cu ajutorul cărora pot fi creați hibrizi care dau producții superioare celor raionați. Problema este încă în studiu, o parte din aceste soiuri și hibrizi fiind însămînțați în acest an în cultura mare, pentru a-i urmări cum se comportă. Rezultate interesante s-au obținut și în problema culturii de porumb intercalată cu fasole. Astfel, la varianta simplă s-au cules 6.725 kg de porumb boabe la ha, iar la cea intercalată, 6.546 kg de porumb boabe la ha și 2.180 kg de fasole.

In sectorul viti-pomicol, s-a urmărit, de asemenea, problema studierii sortimentelor locale cele mai potrivite pentru a fi raionate și extinse în bazinele viti-pomicole ale Moldovei. De pildă, au fost identificate și studiate unele soiuri de mere, ca Deabunul, Procovene, Barcanale, Tuienești, Viești, Chetrușele și altele, care au fost recomandate să intre în sortimentul regiunii a IV-a pomicole ca soiuri de bază. S-a studiat, de asemenea, soiul de cireș Boambe de Cotnari, care, prin calitățile excelente ale fructului, producțiile ridicate și constante și pretențiile reduse față de condițiile de vegetație, merită să ocupe locul de frunte în sortimentul de cireși din Moldova de mijloc.

In scopul verificării vițelor raionate, s-a urmărit comportarea principalelor soiuri de vite din podgoriile Cotnari, Budum-Vișan și Copou, în condițiile nefavorabile de vegetație ale anului 1955. Cel mai mult au suferit soiul Grasă, urmat de Mustoasă și Băbească neagră. In schimb, s-au comportat bine soiurile Aligoté, Cabernet sauvignon și Chasselas doré. In continuare, se studiază problema extinderii acestor soiuri în plantațiile noi, la completarea golurilor.

O atenție deosebită a fost a-

(Continuare în pag. a 4-a)

Pregătirea strîngerii recoltei — sarcină de seamă

La S.M.T. Videle, inginerul mecanic șef Gh. Vintilă, șeful de atelier Bucur Popescu și mecanicul controlor Ghiță Tudor, verifică aparatul de înnodare la una din cele 20 de secerători-legători ale stațiunii, care la data de 5 iunie erau gata reparate.

Foto N. SCARLET

80 de arii vor fi electrificate în regiunea Cluj

In campania de treieriș din acest an, pe 80 de arii de treier din regiunea Cluj batozele vor fi acționate de electromotoare. Muncitorii de la Intreprinderea regională de electricitate din Cluj au și început lucrările de electrificare a ariilor.

Prin electrificarea ariilor din regiune, se vor elibera 87 de tractoare, ce vor putea fi folosite la dezmiriștit, arături de vară și la alte lucrări agricole.

Lucrări de bună calitate

Mecanizatorii de la S.M.T. Traian-sat, raionul Brăila, lucrează de zor la revizuirea și repararea mașinilor agricole ce vor fi folosite în campania agricolă de vară.

Muncind cu însuflețire în cadrul întrecerii pornite în vederea executării lucrărilor la timp și de bună calitate, harnicii mecanizatori din stațiune au reparat, pînă acum cîteva zile, 28 de secerători-legători, 31 de batoze, 20 de cultivatoare, 5 combine și au revizuit peste 30 de tractoare.

Fruntași în aceste munci sînt mecanizatorii Milea Capacea, Radu Novac, Ștefan Topor și alții, care au efectuat într-un timp scurt un mare volum de lucrări de bună calitate.

T. Vasilică
corespondent

Se pregătesc pentru strîngerea recoltei

O dată cu executarea muncilor de îngrijire a culturilor, la gospodăria agricolă colectivă din Sălsig, raionul Cehu Silvaniei, regiunea Cluj, se fac pregătiri în vederea recoltării.

In scopul asigurării succesului muncilor de strîngere a recoltei, organizația de bază și consiliul de conducere al gospodăriei au luat măsuri ca întreg utilajul agricol ce se va folosi în campania de vară să fie revizuit și reparat la timp. Pînă acum cîteva zile, au fost reparate 3 cositori mecanice. Totodată, magazionerul gospodăriei, ajutat de cîțiva colectiviști, a curățit și dezinfectat magazia în vederea depozitării noii recolte.

De asemenea, colectiviștii au cumpărat de la cooperativa din sat 41 de coase, precum și lanțurile necesare la transportul snopilor la arie.

Ștefan Roman
corespondent

In urmă cu repararea utilajului agricol

Cu toate că au mai rămas puține zile pînă la începerea muncilor de recoltare, la gospodăria agricolă de stat Periam, regiunea Timișoara, pregătirea utilajului necesar acestor lucrări este mult rămasă în urmă.

Pînă la începutul lunii iunie, în această unitate fuseseră reparate abia 7 din cele 15 secerători-legători, 3 batoze din cele 5 planificate, iar la combina S 4 reparațiile erau executate în procent de numai 50 la sută.

Cauza principală a acestei stări de lucruri o constituie lipsa de preocupare manifestată de conducerea gospodăriei față de procurarea pieselor de schimb și a celorlalte materiale necesare reparării utilajului. Pe de altă parte, mecanicul șef al gospodăriei, inginerul Nicolae Tunaru, nu-i îndrumă cu spirit de răspundere pe mecanizatori spre a folosi din plin timpul de lucru și a executa numai lucrări de bună calitate. Intr-una din zile, de pildă, mecanicul combiner putea fi văzut curățind cu briceagul paletele vînturătoarei de la combină, operație care i-a răpit mai mult de 3 ore, în loc să folosească o perie de sîrmă cu ajutorul căreia ar fi executat aceeași lucrare în 20 de minute.

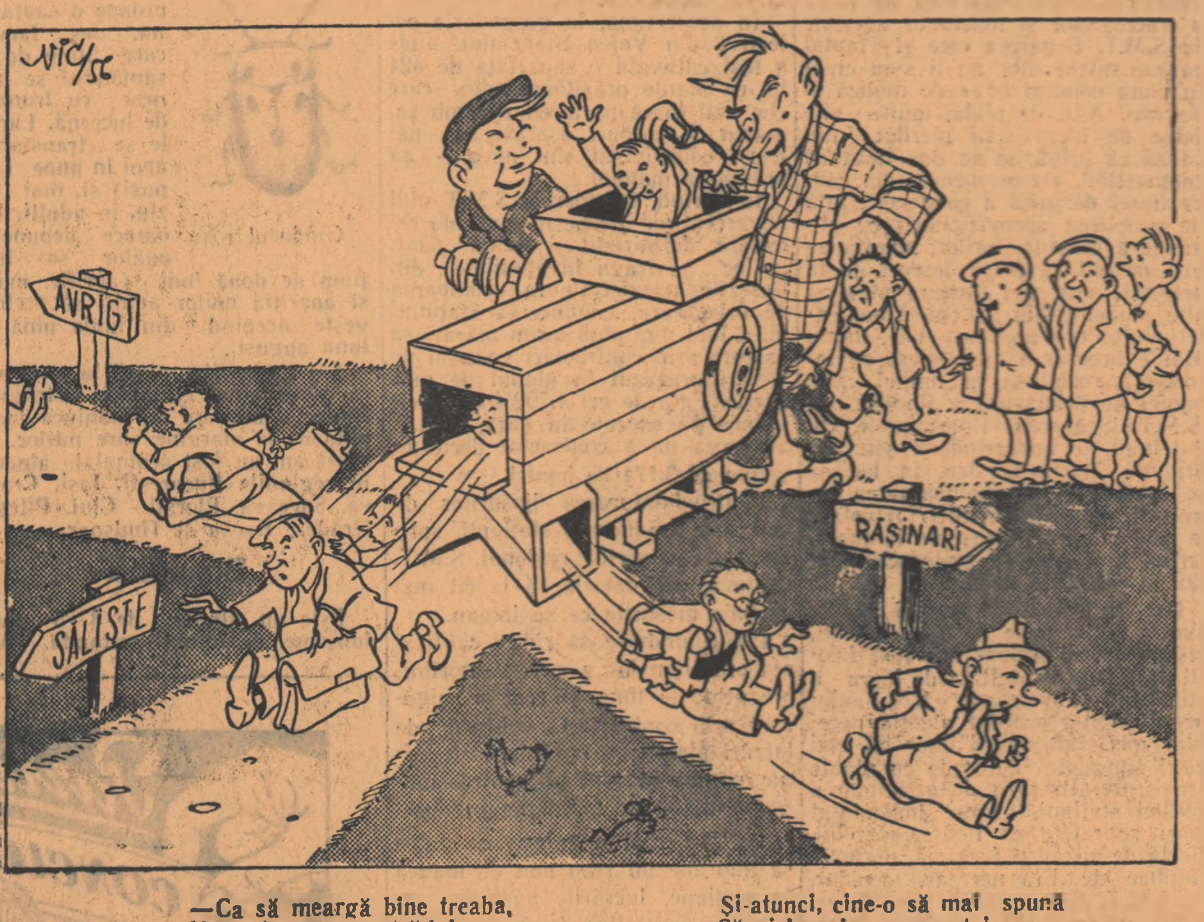
Analizînd cauzele întîrzierii pregătirii utilajului, conducerea gospodăriei de stat Periam are datoria să ia grabnic măsurile tehnico-organizatorice ce se impun pentru ca utilajul cu care se va lucra în campania de recoltare să fie reparat pînă la termenul fixat.

S. IOVAN

„Soluții..."

In unele regiuni și raioane, organele de stat agricole consideră că soluția pentru îmbunătățirea muncii inginerilor și tehnicienilor agricoli constă în mutarea acestora dintr-un loc într-altul. Așa procedează, de pildă, comitetul executiv al sfatului popular raional Sibiu.

In acest raion, în decurs de cîteva săptămîni, au fost mutați, fără nici un temei, de colo, colo, în cadrul punctelor agricole, un număr de 8 ingineri și tehnicieni, printre care inginerii agronomi Sava Mirosev, Eugen Lazu și alții.

—Ca să meargă bine treaba,
Ne-ncetat ne-om strădui,
Și vom face „vînturatul"
De mai multe ori pe zi.

Și-atunci, cine-o să mai spună
Că aici nu-i munca-n toi
Și că nu-i la înălțime
„Agrotehnica" la noi?

In colectivă munca-i cîntărită și răsplătită cu dreptate

După cîte am înțeles din cele cîteva scrisori publicate pînă acum în ziarul „Agricultura Nouă", sînt unii țărani muncitori care mai șovăie încă să pornească pe drumul cel nou, drumul gospodăriei colective, fiindcă nu știu bine cum este cîntărită și răsplătită munca în gospodărie și ce soartă îi așteaptă pe cei vîrstnici. Să încercăm să lămurim pe scurt aceste probleme.

Membrii unei gospodării colective îndeplinesc în gospodăria obștească fel de fel de lucrări. Insă nu toate lucrările sînt prețuite deopotrivă. Ele sînt prețuite după greutatea lor, după priceperea pe care o cer din partea omului și după condițiile în care se execută. Intr-un fel sînt prețuite lucrări ca desfundatul terenului cu cazmaua, cositul cu coasa sau stropitul viei și într-altul întoarcerea brazdelor cu furca, strînsul finului sau strîngerea nucilor căzute. Altfel se socotește munca unui colectivist îndemînatic, pregătit și priceput, care muncește mai mult și mai bine, decît munca unui colectivist mai puțin priceput și care lucrează așa, de mîntuială. De asemenea, unele lucrări, cum sînt plivitul, prășitul, aratul și semănatul, care se pot executa fără nici un pericol pentru sănătate, sînt cîntărite altfel decît munca coșarilor de la batozele de treier și a celor care prăfuiesc semințele.

In scopul unei cît mai drepte prețuiri a muncii colectiviștilor, lucrările în gospodăria colectivă sînt grupate, după importanța lor, în cinci categorii. Pentru îndeplinirea unei norme de muncă stabilită pentru o zi, la orice lucrare care intră în categoria I se socotesc 0,75 zile-muncă, pentru cele de la categoria a II-a, o zi-muncă, pentru cele de la categoria a III-a, 1,25 zile-muncă și așa mai departe. Asta înseamnă că cei ce lucrează într-un sector mai greu, care cere o pregătire temeinică, vor primi mai multe bucate și mai mulți bani decît cei care execută munci mai ușoare. Să dăm un exemplu din gospodăria noastră. Anul trecut, colectivistul Mihail Cîrnat, a efectuat, împreună cu cei trei membri ai familiei sale, 927 zile-muncă, pentru care a primit 24.309 kg de diferite produse, în valoare totală de 45.684 lei. Avem însă și colectiviști care nu prea s-au îndemnat la treabă. Așa este, de pildă, Stoica Nan, care împreună cu cei trei membri ai familiei sale, a efectuat abia 290 de zile-muncă. Răsplata, desigur, i-a fost pe măsura muncii depuse: în total, 7.250 kg de produse, care, socotite în bani, la preț de achiziții, fac numai 13.630 lei.

Așa e în colectivă. Fiecare își primește răsplata după cît și cum muncește. Cît privește pe cei vîrstnici, trecuți de 60 de ani, aceștia primesc în fiecare an, indiferent dacă recolta e bună sau nu, venituri din fondul de ajutorare de 2 la sută. Iar dacă participă la munca obștească, sînt răsplătiți la fel ca oricare alt membru al gospodăriei colective. In gospodăria noastră, avem 9 bătrîni, dintre care 6 muncesc cot la cot cu ceilalți colectiviști. Așa, bunăoară, Mihail Marcu, deși are 72 de ani, lucrează în brigada de cîmp. Anul trecut, el a făcut 186 de zile-muncă. Ion Domșa, în vîrstă de peste 76 de ani, este paznic de cîmp și încă unul dintre cei mai harnici. In 1955, a efectuat singur 286 de zile-muncă, pentru care a primit cantitatea de produse cuvenită. In colectivă, orice țăran muncitor harnic își găsește locul potrivit, după putere și pricepere, fie el bărbat sau femeie, fie tînăr sau bătrîn.

MIHAI DOBIRȚA

președinte le G.A.C. „Partizanii Păcii" satul Cistei, raionul Alba

Pe drumul MARILOR RECOLTE

Desfășurarea lucrărilor de însămînțări de primăvară și a celor de întreținere a culturilor, ca și realizările obținute în dezvoltarea avutului obștesc prilejuiesc colectiviștilor ocazia de a dovedi practic țăranilor muncitori cu gospodării individuale avantajele și superioritatea muncii în comun. In cursul lunii mai, în plină campanie agricolă de primăvară, au luat ființă noi gospodării colective și întovărășiri agricole și a crescut numărul înscrișilor în cele existente.

In întreaga țară, în cursul lunii mai au mai luat ființă 171 de gospodării colective și întovărășiri agricole în care au intrat peste 5.200 de familii de țărani muncitori, iar în cooperativele agricole de producție existente s-au mai înscris aproape 4000 de familii.

Pe ogoarele G. A. C. „Viață Nouă"

La gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din comuna Romînești, raionul Ploești, a început zilele acestea recoltatul mazării-păstăi. In comun, această muncă se execută nu numai la timp, dar și cu mult spor.

In clișeu: un aspect din timpul lucrului pe parcela brigăzii de cîmp condusă de Toma Constantin.

Ce am eu în gospodăria personală

De mult mă poartă gîndul să le scriu și eu vreo două-trei cuvinte celor din Cioceni. Dar am tot lăsat de azi pe mîine. Mai ieri-alaltăieri, îmi iese înainte cineva. Și unde nu începe să-mi înșire multe și de toate: că să scriu, că-s tocmai omul potrivit, și cîte, cîte. Nu știa, pe semne, că ne nimerisem „gînd la gînd, cu bucurie" — cum se zice. Il las eu cît îl las să spună și, cînd chitesc că-i locul, zic: „Dar dumneata, tovarășe, cunoști ori nu cunoști că pe bunicu-meu din partea mamei îl chema Cioceanu și că se trăgea de la Cioceni?" Dar el, de colo: „Cum să nu cunosc? Păi, altfel te-aș fi oblicit pe dumneata să scrii? Ba mai cunosc că ai și ceva rude la Cioceni. Așa că nu mai sta la gînduri. Scrie". Și m-am apucat.

Cu 6 ani în urmă, cînd a luat ființă colectiva noastră, și eu mă zbăteam în îndoieli: să intru, să nu intru?! Un gînd mă îndemna și zece mă țineau în loc. Doi ani m-am perpelit așa. Apoi m-am hotărît. Și nu regret. Nici după cele 5 pogoane de pămînt, nici după cai, nici după plug și nici după căruță. Că să mai fi muncit eu încă 15 ani de unul singur și tot nu dovedeam să fac ce mi-am făcut de cînd am devenit colectivist: casă reclădită — cu 5 camere în loc de 2 — lucruri, mobilă de la Comlemn, mașină de cusut, hăinături, instalație electrică în toate camerele, difuzor.

Și fiindcă unii dintre țăranii muncitori individuali vor să știe cam ce are în proprietate personală un colectivist, socotesc că n-ar fi rău să vă arăt cum stau eu în privința asta.

Ca fiecare membru al gospodăriei noastre, am 25 de ari în folosință personală. 12 ari din cei rămași îi seamăn cu lucernă pentru vacă. Nu că n-aș avea nutreț. Har domnului, primesc destul de la gospodărie: lucernă, sfeclă furajeră, mei, porumb furajer. Dar nu strică să ai în plus. Că, dacă iarna-i lungă, prinde bine. Alți 4 ari i-am cultivat cu zarzavaturi: ceapă, usturoi, cartofi. Și zarzavaturi sînt la colectivă din belșug. Dar nu e rău să ai oricînd la îndemînă un cartof, o roșie, o ceapă. In sfîrșit, pe ultimii vreo 4 ari am pomi.

Pe lîngă astea, mai am o vacă, 10 oi, 3 porci și păsări. De la vacă iau venituri frumușele: un vițel în fiecare an, pe care-l vînd cu 6—700 de lei. De lapte nici nu mai vorbesc: mulg 20 de litri zilnic. 4—5 consum în casă; restul, îi trimit în piață, la Mizil. Am socotit că numai de la lapte scot 150 lei pe săptămînă. De la oi am lîna. Acum un an am dat la D.C.A. o parte. Am primit în schimb vreo 18 foi de tablă pentru învelișul casei. Din restul lînii, plus vreo 15 kg care mi-au mai revenit din colectivă, a țesut femeia haine, coverturi și fețe pentru plăpumi. Dar oile îmi mai aduc și alt venit: miei și brînză. Mieii îi tai pentru casă. Brînza o predau la I.C.I.L. sau o trimit la piață. Și venitul crește.

Nici porcii nu sînt răi. Eu tai în fiecare an un porc. Dar cresc 2—3. Anul ăsta am avut o scroafă mare. Mi-a fătat. Purceii — 10 — i-am vîndut. Pe urmă, am contractat și scroafa. Am făcut-o de 170 kg și am încasat pe ea de la O.R.A.C.A. 2.000 lei. Acum am iar 3 porci: 2 am să-i contractez și 1 îl opresc, să-l tai la iarnă. Cît despre găini și rațe, am vreo 25. Femeia mea adună zilnic 10—15 ouă de la ele. Le consumăm în casă. Și mai am un stup. Cu ce scot de la el și mai ales cu ce primesc de la gospodărie, fac să aibă copilașii toată iarna miere.

Cît despre cai, i-am dat la colectivă atunci, la înființare, așa cum scrie la statut. Și nu regret. Ai nevoie să-ți duci grîul la moară? Iți dă gospodăria o căruță. Ți s-a îmbolnăvit nevasta și-i nevoie să te duci cu dînsa la spital? Asemenea.

Cam asta aș fi vrut eu să vă spun despre gospodăria mea cea mică. Cît despre colectivă, eu nu-i pot mulțumi de ajuns celui care m-a sfătuit să intru. Că, dacă înainte mă îndopam cu mămăligă, astăzi nu-mi lipsește pîinea de pe masă. Și dacă s-o găsi vreun oarecare să se îndoiască, îl poftesc să vină să mă viziteze.

ION M. COCAN

membru în G.A.C. „16 februarie 1933" comuna Baba Ana, raionul Mizil

O brigadă artistică fruntașă

Am sosit în comuna Peretu, raionul Roșiorii de Vede, într-o zi de sărbătoare, către prînz. Voiam să stau de vorbă cu membrii brigăzii artistice de agitație. Despre munca acestei brigăzi auzisem numai lucruri frumoase. Știam, de pildă, că anul trecut ea a cîștigat premiul I pe țară și mai aflasem că anul acesta „premiații" din Peretu nu s-au culcat pe laurii victoriilor obținute, ci au pornit cu hotărîre, cu răbdare, la munca pentru întocmirea noilor programe. Vîrful ascuțit al peniței autorilor textieri a țintit și în acest an către codașii la muncile agricole, către birocrați și bețivi, către toți acei ce, prin purtarea lor, încearcă să țină în loc mersul tuturor celor din sat spre o viață tot mai bună.

In Peretu, brigada a ajuns să fie foarte populară; ea e cunoscută sub numele de „vede tot, știe tot, spune tot". Cînd am întrebat pe un trecător din sat unde aș putea-o găsi, acesta m-a îndreptat fără zăbavă către căminul cultural. Am nimerit bine, tocmai în momentul cînd se făceau ultimele pregătiri pentru începerea spectacolului.

Am privit în jurul meu cu admirație. Mă aflam într-o încăpătoare sală de spectacole. Da, sală de spectacole! Să nu vi se pară ciudat: Peretu, ca multe alte sate din patria noastră, are astăzi o adevărată sală de spectacole: cu scenă, cu cortină, cu cabină cinematografică și cu 350 de scaune din lemn de nuc. In plus, o mică expoziție pe care membrii brigăzii au organizat-o aci din darurile primite cu ocazia premierii de care am amintit.

— Tovarășe Dițoiu, m-am adresat directorului căminului cultural, v-aș ruga să-mi spuneți cîteva cuvinte despre actualul program artistic al brigăzii. Aș vrea să știu, mai ales, în ce măsură sprijină el desfășurarea campaniilor agricole.

— In momentul de față, brigada noastră repetă programul cel nou în vederea prezentării la faza raională a concursului din acest an. Acest program e legat în mare parte de problemele recoltării păioaselor. Paralel cu repetițiile au loc, însă, în fiecare duminică, spectacole cu programul cel „vechi", în care au fost introduse numere noi, privind: întreținerea culturilor, recoltarea furajelor, lucrări în vii etc. Este drept că, în programul vechi, mai prezentăm și unele numere privind probleme depășite, ca, de pildă, cele care vorbesc despre însămînțările și arăturile de primăvară. Dar...

Și tovarășul Dițoiu se uită la ceas:

— Eu zic că ar fi mai bine să asistați la spectacol, pentru a vă forma o părere deplină. La ora 4 fix începem. Pînă atunci, să trecem puțintel pe la hora satului.

Dinspre locul horei, se auzeau în acest timp strigăturile. Cînd am ajuns acolo, am rămas uimit de vioiciunea cu care jucau, alături de cei tineri, cîțiva bătrîni. Frămîntau covorul de iarbă, bătîndu-l pe loc, apoi se roteau doi pași la dreapta și alți doi la stînga, după care iarăși băteau pămîntul cu putere, chiuind:

„Azi, țăranul muncitor
Iese vesel pe ogor,
Și pe lanul înfrățit,
Crește rodul însutit.
Nu te da, nu te lăsa!
Joacă brîul, iac-așa...".

— Această strigătură este luată din repertoriul brigăzii noastre, mă lămuri tov. Aurel Dițoiu.

★

La ora patru, sala căminului cultural din Peretu devenise neîncăpătoare pentru mulțimea de săteni, bărbați și femei, tineri și bătrîni, dornici să vadă spectacolul.

Cortina s-a ridicat încet. Pe scena frumos pavoazată, brigada stă gata de a porni la atac. Dirijorul corului, învățătorul Marin Andrei, face un semn și cîntecul de deschidere începe:

„Prezentăm brigada noastră, ca de obicei,
Căci dorim să v-arătăm pe-acei
Care-n muncă strîng recoltele cu spor
Și... pe alții, care stau în coada lor...".

Incet-încet, spectatorul se lasă prins de frumusețea numerelor prezentate. In textele brigăzii sînt numeroase pasaje de reală valoare literară și propagandistică. Am remarcat, ca principală preocupare a autorilor, munca de agitație în sprijinul transformării socialiste a agriculturii. Materialele de acest fel ocupă jumătate din programul artistic al brigăzii. Brigada și-a propus să-și aducă contribuția la înființarea unei gospodării colective în cel mai scurt timp.

Mi s-a părut deosebit de interesant și atractiv faptul că fiecare cuplet sau scenetă are țintă precisă. Persoanele pomenite de artiști pe scenă nu sînt inventate, ci luate chiar din realitatea satului. Cei vrednici, fruntașii la întreținerea culturilor, sînt lăudați și dați ca exemplu. Codașii, cei pe ale căror ogoare buruienile se desfată în voie, sînt criticați fără cruțare.

Zicea prezentatorul programului, tov. Ilie Staicu, țăran întovărășit, ironizînd pe acei pereteni care nu-și îngrijesc culturile:

„Tu în loc să rărițezi,
Ca și Stancu, bunăoară,
Ia-ți sapa la subsuoară,
Prășește porumbul bine
Și-o să ai carele pline..."
sau:

„Dumitrene, Dumitrene,
Umbli creanga prin poiene
Și buruiana din grîu
Ai lăsat-o pîn-la brîu...
Păi, de-o lași așa, ca mîine
O să duci dorul la pîine...".

Ceilalți activiști ai brigăzii, Constanța Cepleanu, țărancă întovărășită, Dumitru Petcana, utemist, Domnica Olteanu, funcționară la centrul de colectare a bumbacului, utemistă, și însuși directorul căminului cultural, tov. Aurel Dițoiu, care au apărut în numerele următoare, au interpretat cu talent numeroasele scenete ale programului, recitind cuplete de mare efect umoristic și stîrnind de fiecare dată ropote de aplauze.

Efectele criticilor rostite pe scena căminului cultural Peretu se fac simțite imediat. Am aflat, astfel, că unul dintre cei „înțepați" a fost colectorul Petre Armeanu, care, în timpul serviciului, mai dădea și pe la M.A.T. Brigada îi dedicase următoarea epigramă:

„Nea Petrică, colectorul,
Colectează cu... ulciorul
Și tot dînd cu colectatul,
A golit de țuică M.A.T.-ul...".

Rezultatul? Astăzi, colectorul Petre Armeanu, cînd trece prin fața secției M.A.T.-ului, ocolește pe partea cealaltă a drumului...

Tot așa s-a întîmplat și cu țăranul muncitor Iaurum Marin, care întîrziase cu însămînțările. Acesta se afla în sală cînd brigada a prezentat înțepăturile la adresa lui. Efectul? Ințelegînd că brigada avusese dreptate, Marin Iaurum a dat zor cu terminarea muncilor întîrziate și... numele lui a dispărut de pe panoul de codași aflat în fața sfatului popular.

Programele brigăzii artistice, întocmite cu grijă și dragoste de către colectivul format din învățătorii Aurel Dițoiu, Alexandru Stanciu, Florea Iumugă și Andrei Marin, și țăranul muncitor Tică Marin, ajută mult la buna efectuare a lucrărilor agricole. Iar neobosita propagandă în sprijinul trecerii la formele superioare de socializare a agriculturii, pe care o desfășoară brigada artistică de agitație prin fiecare program prezentat, constituie o contribuție directă acordată din toată inima luptei pentru belșug și fericire dusă de țăranii muncitori din comuna Peretu.

M. VOINEA

Prieteni ai dansului și cîntecului

Echipa de dansuri a căminului cultural din comuna Bughea de Sus, raionul Muscel, regiunea Pitești, pregătește programul pentru o nouă serbare. Tinerii repetă în aer liber un dans popular specific regiunii.

LA O LIBRĂRIE DIN ȚARA OAȘULUI

Și în Țara Oașului, cartea a căpătat o răspîndire largă. Pentru a putea pune la îndemîna oamenilor muncii din această regiune a țării cărțile de care au nevoie, a fost înființat un mare număr de librării. Aproape în fiecare comună din acest colț de țară se găsește astăzi cîte o librărie.

In fotografie: Tineri elevi ai școlii medii din comuna Negrești, raionul Oaș, se duc în grup să cumpere cărți de la librăria din comună.

Vești de la corespondenți

Buni gospodari

Anul trecut și în primele luni ale acestui an, gospodăria colectivă „Dezrobirea" din comuna Broșteni, raionul Vatra Dornei, a încheiat contracte cu O.R.A.C.A. pentru îngrășarea și livrarea de animale în valoare de 80.000 lei.

Colectiviștii au hotărît să folosească o parte din banii încasați din vînzarea animalelor în vederea cumpărării unui autocamion pentru gospodărie. Și, spre bucuria tuturor, în ziua de 3 iunie, a fost cumpărat și adus în colectivă un autocamion de marca „Molotov".

Intrebînd pe tovarășul președinte al gospodăriei la ce vor folosi colectiviștii autocamionul, el ne-a răspuns următoarele:

— In momentul de față, gospodăria noastră a convenit cu o altă gospodărie colectivă din raionul Săveni să-i predea 30 m c. de cherestea tăiată la gater și să primească în schimb un vagon și jumătate de porumb. Cu ajutorul camionului, noi vom transporta cherestea la gospodăria colectivă din raionul Săveni, iar la întoarcere vom aduce porumbul. De asemenea, vom folosi camionul la transportul diferitelor mărfuri pentru cooperativa din comună, lucru pentru care, bineînțeles, ni se va plăti. Pe de altă parte, camionul pe care l-am cumpărat ne va fi de mare folos în timpul muncilor agricole pentru a transporta repede la cîmp pe colectiviști și a aduce în gospodărie cerealele și furajele recoltate, aceasta ținînd cont că ogoarele gospodăriei noastre se află la o distanță de 20—30 km de sat. După un mic calcul făcut, sperăm că în timp de 6 luni de zile noi vom putea recupera valoarea camionului.

Vasile Dumitrescu

Printre cei dintîi la predarea cotelor cuvenite statului

Tot mai mulți țărani muncitori din comuna Tiream, raionul Carei, își predau cu drag și la timp cotele de lapte și carne cuvenite statului. Pe panoul de onoare din fața sfatului popular al comunei se află la loc de cinste numele a numeroși țărani muncitori ca Nicolae Mozor, Constantin Dan, Aurel Sichet, Ștefan Halter și alții, care și-au predat cotele de lapte și carne pe tot anul.

In comuna Tiream, planul de colectări pe semestrul I a fost realizat pînă la 30 mai în proporție de 112 la sută la carne de porc și 106 la sută la lapte de vacă.

Vasile Pop

Evocarea figurii lui Ion Ionescu de la Brad la Academia R. P. R.

Academia R.P.R. a ținut ieri după amiază o ședință consacrată evocării figurii marelui patriot și eminent om de știință, întemeietor al științei agricole romînești, Ion Ionescu de la Brad (1818—1891).

Au fost de față academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., reprezentanți ai conducerii Ministerului Agriculturii, profesori și studenți ai Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală și alții.

Ședința a fost prezidată de acad. Gh. Ionescu-Sisești, președintele secției de științe agricole și biologice a Academiei R.P.R.

Au făcut comunicări: prof. Amilcar Vasiliu, membru corespondent al Academiei R.P.R., despre „Activitatea științifică a lui Ion Ionescu de la Brad în domeniul agriculturii", prof. Eugen Rădulescu, membru corespondent al Academiei R.P.R. despre „Activitatea socială a lui Ion Ionescu de la Brad pentru ridicarea nivelului de trai al țărănimii", și Gh. Dobre, cercetător la Institutul de cercetări economice al Academiei R.P.R., despre „Aspecte din gîndirea economică progresistă a lui Ion Ionescu de la Brad".

Comunicările au fost urmărite cu interes.

Însemnări

Livada „fermecată"

De după dealurile Gilortului, soarele abia prindea să se înalțe pe bolta azurie, cînd am bătut la poarta lui moș Manta din Turcinești. Eram însoțit de inginerul Constantin Tomiță, șeful secției agricole a raionului Tg. Jiu. Inginerul mi-a vorbit atît de mult despre vrednicia și priceperea maestrului recoltelor bogate de fructe, Niculae Manta, încît a trezit în mine dorința de a-l cunoaște.

Pe moș Manta l-am găsit în livadă. De altfel, la orice oră din zi îl vei căuta, în orice anotimp, chiar și iarna, rareori ai să-l găsești altundeva decît în livadă. Astă-iarnă, de pildă, cînd abia se potolise viscolul pe valea Jiului, moș Manta a început cu zel munca în livadă. De cu toamnă, după recoltarea fructelor, el adunase frunzele și fructele rămase în pomi și le arsese. Apoi văruise tulpinele. Iar atunci, în plină iarnă, el a făcut tăierile pentru rărirea coroanei și întinerire. Pe urmă, a arat prin livadă și a făcut prima stropire pentru combaterea carpocapsei pomonela.

Unul din vecinii lui Manta, Ion Nistor, începuse să rîdă de vrednicul pomicultor.

— Ia te uită la Manta! zicea Nistor. Și iarna mîngîie pomii. Nu se mai potolește.

Ion Nistor are în apropiere de livada lui Manta vreo 40 de pomi fructiferi. Adică pomi, da, fructiferi însă mai puțin, fiindcă-i lasă neîngrijiți.

In primăvara asta, musca ferăstrău a invadat livezile din Turcinești. Timp de 2 săptămîni, pomicultorul Niculae Manta împreună cu nevasta și feciorul au adunat în fiecare zi, cu mîna, cîte 2.500—3.000 de dăunători. Pentru prinderea fluturilor, a pus din loc în loc capcane. Acum, livada lui Manta este curată pe cîtă vreme cea a lui Nistor a devenit împărăția fluturilor și a muștei ferăstrău.

— N-am ce le face dăunătorilor ăstora, că prea sînt mulți, a spus într-o zi Nistor.

Manta i-a răspuns tăios:

— Prea sînt mulți și lenea e prea mare!

Pe cei ce vin să-i ceară sfatul, moș Manta îi ajută. Mulți dintre cei care scot recolte bogate de fructe în Turcinești au învățat de la el să are terenul din livadă în fiecare an, să folosească bălegarul bine descompus, găinațul de păsări și cenușa. Au învățat cum să facă tăierile la pomi, cum să combată dăunătorii și cum să recolteze fructele cu grijă, ca să nu se strice. Ion Nistor n-a vrut să învețe de la el nimic și deci va culege și-n acest an, ca și anul trecut, de altfel, după cum i-a fost munca.

Cît de mare importanță are îngrijirea pomilor așa după cum cere știința o dovedește bogăția de recoltă pe care a strîns-o în toamna trecută pomicultorul Niculae Manta: peste 40.000 kg de fructe la hectar. De la cei 50 de meri pe care-i are în rod, Manta a obținut în medie cîte 150 kg de fructe. In livada sa e un măr crețesc care a dat peste 300 kg de mere, unul și unul, frumoase de să le mănînci cu ochii. Dar recordul l-a bătut „ionathanul", de la care a recoltat peste 500 kg de fructe mari și frumoase. Cu acest pom se mîndrește bătrînul. Spune că are curaj să se prezinte cu fructele lui la orice expoziție de peste hotare. Și, într-adevăr, sînt tare frumoase și gustoase „ionathanele" din livada lui moș Manta. Recolta culeasă anul trecut din livada sa i-a adus lui și familiei sale un venit de aproape 100.000 lei.

Cît am stat împreună, moș Manta mi-a povestit cu multă bucurie și pasiune despre munca lui și despre „secretul" care-l ajută să dobîndească asemenea recolte. Mi-a explicat că toate regulile de pomicultură pe care și le-a însușit cu răbdare, cu perseverență, din broșurile studiate în ultimii ani, și toată experiența pe care i-a lăsat-o ca moștenire taică-său, tot pomicultor, fac parte din „secret". Lucrările pe care le-a făcut pînă acum în livadă sînt întocmai cele cerute de acest „secret". Mi-a spus că mai sînt și alte lucruri despre care trebuie să știi seama. Și, ca dovadă, m-a condus în fundul livezii, sub acel pom al cărui rod îmi stîrnise uimirea. Am văzut pe fiecare creangă zeci de pungulițe de celofan alb, legate deasupra fiecărui fruct. Pomul părea încărcat, ca un brad de iarnă.

— Vedeți, în aceste pungulițe de celofan se dezvoltă fructul. El crește viguros, ferit de atacul dăunătorilor.

Am înțeles atunci că și pomicultura este o meserie și o artă. O meserie grea, pe care trebuie s-o cunoști și, mai cu seamă, s-o iubești.

Dacă ți-e dragă meseria de pomicultor, poți ajunge ca Niculae Manta din Turcinești. El o practică cu cinste și, totodată, studiază necontenit. Este la curent cu noile cuceriri ale științei în domeniul pomiculturii. O bucurie nespusă l-a cuprins luna trecută cînd a aflat de ce înaltă prețuire se bucură munca lui: a fost solicitat de Institutul agronomic din Craiova să țină cîteva prelegeri în cadrul catedrei de pomicultură. Să povestească studenților cum a muncit el, de a dobîndit recolte de fructe atît de bogate.

Ce satisfacție, ce bucurie poate fi mai mare ca asta pentru el, un simplu țăran pomicultor din Turcinești?

Am plecat spre seară din livada lui moș Manta, livada fermecată. Mă cucerise. Și livada, și stăpînul ei.

GH. JANGOCIU

Să cunoaștem și să combatem dăunătorii culturilor

Dăunătorii lucernei

Gîndacul roșu

Insecta adultă are 5—7 mm lungime, este de culoare roșie închisă pe partea de deasupra corpului, cu nouă pete negre. Capul și partea de dedesubt a corpului sînt negre. Larva este ceva mai mare decît adultul, de culoare galbenă, cu negi păroși pe corp.

Gîndacul iernează în pămînt sub formă de adult, la adîncimea de 10 cm, sau acolo unde se păstrează lucerna, și apare pe la începutul lunii aprilie, cînd timpul se încălzește.

De la apariție și pînă la începutul lunii iunie, depune ouăle, în grupuri, pe partea de jos a frunzelor de lucernă. Din ouă, după aproape o săptămînă, ies larvele care timp de 3 săptămîni se hrănesc cu frunzele de lucernă. Larvele se transformă apoi în pupe (păpuși) și, mai tîrziu, în adulți. Deoarece depunerea ouălor se face timp de două luni (aprilie, mai), și apariția noilor adulți se prelungește începînd din iunie pînă în luna august.

Gîndacul roșu

Acest dăunător atacă lucerna atît ca adult, cît și ca larvă, distrugînd frunzele, pe care le mănîncă începînd de la margine spre mijloc. In acest an, au fost semnalate atacuri în regiunile București, Iași, Craiova, Suceava, Ploești, Cluj, Pitești, Oradea, Bacău și Timișoara.

Buburuza

Este un gîndac de 3—5 mm lungime, de formă rotundă. Are corpul de culoare roșie, cu 24 de puncte negre. Partea de dedesubt a corpului este neagră. Larva, de culoare galbenă deschisă cu diferite desene negre, este acoperită cu peri groși.

Insecta adultă iernează în pămînt pe lîngă plantele de lucernă și trifoi sau acolo unde se păstrează nutreturile. Apare în luna aprilie și-și depune ouăle în grupuri pe partea de jos a frunzelor de trifoi sau lucernă. Din ouă, după o săptămînă (pe la sfîrșitul lunii mai), ies larvele, care se hrănesc timp de 2—3 săptămîni cu frunzele lucernei sau trifoiului, după care se transformă în pupe. Pe la sfîrșitul lunii iunie, apar insectele adulte. Generația a doua se dezvoltă în iulie—septembrie, cînd insectele adulte se retrag în pămînt pentru iernat.

Buburuza lucernei (atît adultul, cît și larva) distruge frunzele de trifoi sau lucernă, din care rămîne doar o pojghiță subțire ce se îngălbenește.

Au fost semnalate în acest an atacuri în regiunile Cluj, Pitești, Bacău, București și Timișoara.

Metode de combatere

Pentru a feri lucernierele și trifoiștile de pagubele pe care le pot produce acești dăunători, se recomandă cosirea plantelor, lăsîndu-se ca benzi-capcană, din 10 în 10 m, fîșii necosite late de 0,5 m. Aceste benzi-capcană, unde se strîng adulții și larvele, se prăfuiesc cu arseniat de calciu (12 kg la hectar), D.D.T. sau hexacloran (30 kg la hectar). Benzile tratate cu arseniat de calciu sau hexacloran trebuie cosite numai după 15—20 zile de la tratare, deoarece arseniatul este otrăvitor, iar hexacloranul are un miros neplăcut.

Ing. MIHAIL IONIȚĂ

Cînd nu este folosită întreaga capacitate de lucru a mașinilor

In anii trecuți, printre cele 16 S.M.T.-uri ale regiunii Craiova, stațiunea de mașini și tractoare Segarcea a ocupat un loc de frunte.

In campania agricolă din primăvara acestui an, planul de producție al S.M.T. Segarcea n-a fost îndeplinit, însă, decît în procent de 55,2 la sută. In vreme ce mecanizatorii de la S.M.T. Plopșoru, de pildă, au depășit planul cu 23 la sută, iar cei de la S.M.T. Corabia cu 6 la sută, la S.M.T. Segarcea n-au fost executați decît 2.769 de hantri, din cei 5.015 hantri planificați.

De ce la această stațiune nu a fost folosită din plin capacitatea de lucru a utilajului? Oare S.M.T. Segarcea nu are aceleași posibilități ca și celelalte unități amintite? Nicidecum.

Executarea unui volum de lucrări atît de mic față de posibilități se explică în primul rînd prin nepăsarea de care a dat dovadă conducerea stațiunii față de îndeplinirea planului de contractări. In campania agricolă de primăvară, S.M.T.-ul a deservit 5 gospodării colective și 35 de întovărășiri agricole. In raza de activitate a stațiunii sînt însă 54 de întovărășiri. Cu 19 întovărășiri, stațiunea nu a mai încheiat contracte de lucrări, pe motiv că aceste unități își vor face arăturile și însămînțările de primăvară cu... atelajele proprii. Agronomul șef al stațiunii a subliniat chiar că stațiunea își poate asigura planul de producție la contractări și fără cele 19 întovărășiri agricole.

Dar „socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din tîrg", glăsuiește un vechi proverb. Așa s-a întîmplat și cu „calculele" agronomului șef al S.M.T.-ului Segarcea. După începerea lucrărilor de primăvară, unitățile agricole socialiste din raionul Gura Jiului, din dispoziția Direcției agricole regionale Craiova, au fost trecute spre deservire S.M.T.-ului Filiași, iar altele, din patru comune ale raionului Segarcea, S.M.T.-ului Bîrca.

Astfel, planul de contractări al S.M.T. Segarcea a fost descompletat cu un volum de lucrări egal cu 1.618 hantri.

O asemenea situație ar fi fost evitată, desigur, dacă conducerea stațiunii s-ar fi îngrijit să încheie contracte și cu celelalte 19 întovărășiri.

Dar tractoarele și mașinile S.M.T.-ului Segarcea n-au putut fi folosite cu întreaga lor capacitate de lucru și din cauza numeroaselor defecțiuni ivite în brazdă, ca urmare a proastei reparații ce li s-a făcut în timpul iernii și a lipsei de îndrumare pentru executarea riguroasă a îngrijirilor tehnice zilnice și periodice.

Datorită reparațiilor accidentale, au fost irosite 966 de ore, iar unele tractoare, ca cele cu numerele A. 89 și A. 84, care fuseseră reparate la C.M. Caracal, nu au lucrat nici măcar o singură oră în cîmp. Din cauza defecțiunilor tehnice, alte tractoare, ca, de exemplu, cele cu numerele A. 82 și A. 85, nu au executat în toată campania agricolă de primăvară decît 16 și respectiv 14 hantri! Cele mai frecvente defecțiuni s-au ivit la carburatoare, magnetouri, pompe de injecție, trombe-diferențial etc.

Neîndeplinirea planului se mai datorește și deplasărilor în gol, prin care s-au pierdut nu mai puțin de 1.321 de ore, din cauza că brigăzilor nu li s-au dat ordine de lucru decadale, cu itinerarii de deplasare precise.

In total, numărul orelor neproductive la S.M.T. Segarcea în campania de primăvară se ridică la cifra de 2,739, ceea ce, față de numărul orelor productive (5.740 de ore), reprezintă un procent de aproape 50 la sută.

Desigur, chiar cu tractoarele care au lucrat productiv în campania de primăvară, S.M.T. Segarcea ar fi putut realiza un volum cu mult mai mare de lucrări, dacă mecanizatorii ar fi fost îndrumați să acorde atenția cuvenită folosirii metodelor înaintate de muncă, cum ar fi cuplurile de mașini și graficul orar. S-au format aici — e drept — 5 cupluri din cultivator, semănătoare și grape, dar pe teren nu a lucrat decît unul singur (la gospodăria colectivă și la sfatul popular din comuna Segarcea).

Toate acestea se datoresc lipsei de îndrumare și control din partea conducerii stațiunii (director C. Lepădatu), care a manifestat un total dezinteres față de ridicarea calificării profesionale a mecanizatorilor. Cum o să se poată folosi la S.M.T. Segarcea întreaga capacitate de lucru a mașinilor, cînd în stațiune nu există decît 17 tractoriști calificați, din necesarul de 44?

O altă cauză care a dus la nefolosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole la S.M.T. Segarcea este și faptul că mecanizatorilor nu li s-au creat în cîmp condiții bune de muncă și de trai. Așa, de pildă, multe zile bune de lucru s-au pierdut din cauză că brigăzile au dus lipsă de combustibil. De asemenea, din cauza lipsei de grijă a conducerii față de problema aprovizionării cu alimente a mecanizatorilor, aceștia au fost nevoiți să plece deseori de la brigadă, spre a-și procura pîine și alte alimente din sat, pierzînd astfel multe ore prețioase de lucru. Mai e necesar să subliniem că întrecerea socialistă în timpul campaniei de primăvară a lîncezit la S.M.T. Segarcea. Președintele comitetului de întreprindere, șeful de brigadă Marin Cîrstea, în loc să se intereseze de impulsionarea întrecerii, de editarea unei foi volante etc., lipsea el însuși de la lucru, cerînd însă să i se plătească salariul și pe zilele nelucrate.

Dar, în primăvara acestui an, nu numai la lucrările de arat, discuit, însămînțat și grăpat n-a fost folosită întreaga capacitate de lucru a utilajului. Conducerea S.M.T.-ului Segarcea n-a acordat atenția necesară nici contractării unor cît mai mari suprafețe cultivate cu plante prășitoare. In raza de activitate a acestei stațiuni, s-au însămînțat mari suprafețe cu floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și furajeră, porumb, bumbac etc. Era necesar, așadar, ca S.M.T. Segarcea să sprijine cel puțin gospodăriile colective deservite, executîndu-le prășitul cu tractoarele speciale M.T.Z. cu cultivatoare suspendate sau cu tractoarele obișnuite (K.D., K.D.P., S.R.T., I.A.R.), cu cultivatoare tractate.

S.M.T. Segarcea, însă, nu a contractat și nu a executat prășitul pînă în prezent decît pe o suprafață de 35 hectare cu porumb la G.A.C. Segarcea.

In acest timp, la gospodăria colectivă din Valea Stanciului, unde a fost cultivată o suprafață de 321 ha cu plante prășitoare (din care cea mai mare parte cu porumb semănat în cuiburi așezate în pătrat), colectiviștii sînt nevoiți să prășească manual.

In curînd, tractoarele S.M.T.-ului Segarcea vor începe muncile de recoltare, dezmiriștit și treieriș. Dar, în loc să tragă învățăminte din lipsurile înregistrate în campania de primăvară, conducerea stațiunii nu a luat nici pînă acum măsuri să asigure prin contractări volumul de lucrări prevăzut în planul de producție. Față de cei 4.702 hantri, cît trebuie să execute în vară, S.M.T. Segarcea nu a contractat decît un volum de 3.174 de hantri.

Pentru înlăturarea lipsurilor de mai sus, conducerea stațiunii, sprijinită de serviciul regional S.M.T. Craiova, are datoria să ia cît mai grabnic măsurile ce se impun.

Preocupîndu-se să ridice calificarea profesională a mecanizatorilor, pregătind la timp utilajul și asigurînd prin contractări volumul de lucrări planificat, organizînd temeinic munca și luptînd pentru aplicarea metodelor înaintate, conducerea S.M.T.-ului Segarcea va putea să imprime un ritm nou de muncă în stațiune, lucrările agricole pe ogoarele unităților deservite putînd fi executate la timp și de bună calitate.

I. LEȘEANU

Buna îngrijire a culturilor asigură obţinerea de recolte bogate

Puterea nemăsurată a muncii unite

Oprea Impuşcătoiu s-a înscris în colectivă mai mult ca să scape de cicălelile nevestei-si. Toată iarna l-a bătut femeia la cap; ba că alde Berceanu şi alţii s-au ales astă-toamnă cu cîte un vagon de grîu şi porumb şi cu 4.000 de lei bani gheaţă, ba că laolaltă munca îi mai uşoară şi mai plăcută. „Nu mă înscriu, fa, în colectivă, o repezea el mereu, nu dau eu cioara din mînă pe vrabia din gard".

Nevastă-sa, însă, nu se lăsa cu una, cu două. Aducea mereu vorba de colectivă. Şi, de fiecare dată, găsea să-i spună cîte ceva de laudă despre gospodărie. Toate astea le ştia Oprea destul de bine. Ochi avea doar şi el, să vadă ce se petrece în jur. Ce, parcă el nu ştia că gospodăria obţinuse aproape cinci mii de kilograme de porumb la hectar, în timp ce el, de pe ogorul lui, culesese abia pe jumătate? Erau lucruri pe care Oprea nu le putea nega. Dar inima, inima nu-l lăsa să se despartă de petecul lui de pămînt.

Pînă-ntr-o zi din primăvara aceasta, cînd mai multe familii de individuali au rupt firul îndoielilor şi s-au alăturat gospodăriei colective. Dădăcit acum mai abitir de nevastă-sa, Oprea Impuşcătoiu a făcut şi el cerere de înscriere. S-a înscris, dar a rămas parcă cu inima tot îndoită.

... Au trecut de atunci doar cîteva luni. Şi Oprea Impuşcătoiu şi ceilalţi colectivişti au muncit cu sîrg să termine la vreme însămînţările de primăvară, plivitul păioaselor şi prăşitul. Prima praşilă s-a făcut cu atelajele gospodăriei. În urma prăşitorilor, pe rînduri, echipele de colectivişti au trecut apoi cu sapele să rărească porumbul. Lucrare nouă pentru Oprea Impuşcătoiu, Ion Buică şi ceilalţi colectivişti, noi înscrişi. Roadele obţinute cu un an în urmă de gospodărie le dădeau încredere în sfaturile şefilor de echipă şi ale brigadierilor. Dar de, cînd vedeau atîtea fire de porumb dintre cuiburi tăiate de sape, în inimă îi săgeta parcă o nemulţumire. I-a dumerit mai tîrziu Ion Stancu, brigadierul, care le-a explicat că, rărind porumbul acum, la prima praşilă, plantele care rămîn în cuib se bucură de mai multă lumină şi pot să-şi împartă mai bine hrana între ele, legînd astfel rod bogat şi împlinit.

Apoi, s-a început praşila a doua. Cinci hectare cu floarea-soarelui, unsprezece cu cartofi şi cinci cu sfeclă de zahăr au fost gata în cîteva zile. Cît despre porumb, colectiviştii nu mai aveau nici o grijă. În tarlaua cea mare a gospodăriei intraseră de acum tractoarele cu cultivatoarele suspendate ale S.M.T.-ului „Poiana Mare"; a doua şi a treia praşilă la porumb fuseseră contractate să fie executate mecanic. Doar pe loturile unora dintre noii colectivişti, care încă nu fuseseră comasate (oamenii s-au înscris în colectivă chiar în toiul muncilor şi nu s-a putut face schimbul de pămînt cu posesorii loturilor învecinate tarlalei colectiviştilor) au fost trimise cîteva echipe. Pe lotul lui Oprea Impuşcătoiu, echipa care a executat praşila a doua, într-o zi n-a avut ce face. În urma prăşitorilor, Oprea păşea îngîndurat. „Într-o singură zi! Hei! Şi cînd lucram de unul singur îmi trebuia aproape o săptămînă. Pe bună dreptate, munca unită e mai spornică".

Cît e de spornică munca în comun o dovedesc faptele. Gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" din comuna Poiana Mare, raionul Calafat a terminat zilele acestea de prăşit pentru a doua oară, deosebit de suprafeţele despre care am amintit mai sus, şi cele peste o sută de hectare cu porumb, în timp ce ţăranii muncitori individuali executau abia prima praşilă. Cît priveşte grîul, orzul şi celelalte păioase, acestea au fost plivite pe întreaga suprafaţă. Noii colectivişti, înscrişi în gospodărie abia în primăvara aceasta, s-au convins în toiul lucrărilor de îngrijire a culturilor că, într-adevăr, munca unită n-are seamăn, că, acolo unde-i unire, e şi putere de a se lucra repede şi bine.

GH. LEU

Urmările lucrului făcut de mîntuială

Staţiunea de maşini şi tractoare Holboca, regiunea Iaşi, este dotată, printre altele, şi cu 4 tractoare M.T.Z. cu cultivatoare suspendate pentru executarea prăşitului mecanic.

Zilele trecute, aceste tractoare puteau fi văzute în curtea staţiunii. De ce oare nu este folosit acest utilaj la executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor pe tarlalele colectiviştilor şi întovărăşiţilor din raza de activitate a staţiunii?

S.M.T. Holboca a încheiat contracte pentru executarea prăşitului cu mijloace mecanizate pe o suprafaţă de 100 de hectare, ceea ce reprezintă foarte puţin faţă de posibilităţile pe care le are. Dar nici măcar pe această suprafaţă restrînsă S.M.T.-ul nu prăşeşte mecanic. Şi aceasta din cauză că la unele unităţi, cum sînt gospodăria colectivă din Comarna, ori întovărăşirea din Goldeşti, porumbul şi alte culturi prăşitoare nu au fost însămînţate de tractoriştii S.M.T.-ului Holboca în rînduri drepte; acum, tractoarele universale cu cultivatoare suspendate sau tractoarele obişnuite, cu cultivatoare tractate, nu pot fi folosite. Pe de altă parte, în unele locuri, tractoriştii întîrziind însămînţările, semănatul a fost făcut în condiţii agrotehnice necorespunzătoare de către unităţile respective, astfel că nu se poate executa prăşitul cu mijloace mecanizate.

Ce părere are serviciul regional S.M.T. Iaşi despre această stare de lucruri?

Petre Toader
corespondent

SPICUIRI DIN SCRISORILE CORESPONDENŢILOR

La redacţia ziarului nostru sosesc zilnic zeci şi zeci de scrisori, în care corespondenţii voluntari ne scriu despre munca harnică a colectiviştilor, întovărăşiţilor, ţăranilor muncitori individuali şi a muncitorilor din gospodăriile de stat, pentru a asigura culturilor condiţii cît mai bune de dezvoltare

Munca rodnică

În aceste zile, e mare zor pe tarlalele întinse ale gospodăriei colective „13 Decembrie" din comuna Gugeşti, raionul Huşi, ne scrie într-o scrisoare tov. I. Buzdugan. Deşi timpul este înaintat, arată corespondentul, colectiviştii s-au angajat să execute în anul acesta cel puţin trei praşile la porumb şi floarea-soarelui şi patru praşile la cartofi şi sfecla de zahăr.

În dorinţa de a-şi respecta întru totul angajamentul luat, membrii celor două brigăzi de cîmp, conduse de Gheorghe Risescu şi Nicolae Cucu, muncesc cu multă însufleţire de cum răsare soarele şi pînă seara tîrziu. Colectiviştii au reuşit ca în primele zile de muncă să prăşească suprafaţa de 20 ha cu floarea-soarelui, 25 ha cu porumb, 5 ha cu cartofi şi 4 ha cu sfeclă de zahăr.

Dacă cele două brigăzi de cîmp obţin însemnate succese în munca lor, apoi nici echipa de colectivişti care lucrează la grădina de legume şi zarzavaturi nu s-a lăsat mai prejos. Colectiviştii din această echipă au reuşit să termine de plantat răsadurile de roşii, varză şi au plivit a doua oară ceapa, usturoiul, morcovii şi păstîrnacul, iar în prezent prăşesc de zor castraveţii, fasolea şi dovleceii

Combat buruienile pe cale chimică

Corespondentul nostru voluntar Mihai Augustin ne scrie despre activitatea depusă de colectiviştii din raionul Sînnicolau Mare pentru combaterea buruienilor din culturi cu ajutorul ierbicidelor. De pildă, la gospodăria colectivă din comuna Cenadu Mare a fost tratată cu ierbicide cultura de grîu de pe o suprafaţă de 128 ha; acelaşi procedeu a fost folosit şi la gospodăria colectivă din Sînnicolau Mare pe o suprafaţă de 180 ha cu grîu, 28 ha cu orz, 25 ha cu ovăz, 10 ha cu lolium etc.

O veste asemănătoare s-a primit şi din partea tov. Ioan Moceanu din Aiud. În scrisoare, el ne scrie că, pentru distrugerea buruienilor din culturi, colectiviştii din comunele Mirăslău, Războieni şi Lunca Mureşului din raionul Aiud au întrebuinţat ierbicide pe o suprafaţă de peste 160 ha cultivate cu păioase.

Execută prăşitul cu ajutorul mijloacelor mecanizate

Scrisoarea trimisă de tovarăşa Vasilica Tăsloanu din raionul Brăila ne aduce vestea că muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Romanu au executat praşila I la porumb pe o suprafaţă de 1.180 ha cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Pentru că buruienile au început să crească din nou, ei au început praşila a II-a. Pînă în ziua de 5 iunie, muncitorii au prăşit a doua oară porumbul pe o suprafaţă de peste 100 de hectare. În executarea acestor lucrări s-au evidenţiat mecanizatorii Constantin Serca, Nicu Sasu, Dumitru Coman şi alţii

Organizaţi în grupe de întrajutorare

Un alt corespondent voluntar al nostru, tov. Vasile Anton, ne informează că printre comunele fruntaşe la îngrijirea culturilor din raionul Rîmnicu Sărat se află şi comuna Pueşti. Urmînd exemplul membrilor gospodăriei colective „Steaua Roşie" din comună, care pînă la 30 mai au executat praşila I pe o suprafaţă de 75 ha cu porumb, 13 ha cu floarea-soarelui şi 4 ha cu fasole, şi ţăranii muncitori individuali din comuna Pueşti lucrează cu avînt la prăşitul culturilor de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr etc. Organizaţi în grupe de întrajutorare, ţăranii muncitori din această comună — continuă să ne scrie corespondentul — au reuşit ca pînă în ziua de 5 iunie să efectueze praşila I pe o suprafaţă de 300 ha cu porumb, 53 ha cu floarea-soarelui şi 54 ha cu sfeclă de zahăr, iar în momentul de faţă plantează tutunul pe cele 102 ha de teren pentru care au încheiat contracte cu statul.

I. GHEORGHIU
după scrisorile corespondenţilor voluntari

Colaborarea dintre brigada de tractoare şi cea de cîmp — factor important în obţinerea succeselor noastre

La una din consfătuirile de producţie ce au avut loc zilele acestea la sfatul popular regional, mulţi directori de S.M.T. m-au întrebat ce metode a folosit în primăvara acestui an staţiunea de maşini şi tractoare Băneasa, de a reuşit să realizeze planul campaniei în procent de 131,18 la sută, situîndu-se fruntaşă pe regiunea Bucureşti. Ei ştiau că, în anii trecuţi, în munca S.M.T.-ului nostru s-au vădit numeroase lipsuri, care au contribuit la neîndeplinirea planului, la cheltuieli exagerate de carburanţi şi piese de schimb, la ridicarea preţului de cost per hantru.

În primăvara acestui an, însă, din cele 8 brigăzi ale staţiunii noastre, şapte au îndeplinit şi depăşit planul de producţie. Brigada, aşa-zisă „codaşă", a 7-a, şi-a realizat şi ea sarcinile de plan în procent de 94 la sută. Totodată, am economisit circa 4.000 de kg motorină, iar preţul de cost per hantru a fost mult redus.

Este ştiut că pentru a executa un cît mai mare volum de lucrări, fiecare tractorist trebuie să folosească întreaga capacitate de lucru a maşinilor ce i-au fost repartizate. Aceasta se poate realiza în primul rînd făcînd cu atenţie îngrijirile tehnice zilnice şi periodice la tractoare şi folosind metodele înaintate de lucru.

În această privinţă, sprijinul dat mecanizatorilor de către brigada de cîmp a gospodăriei colective este de o mare însemnătate. Astfel, brigada a 4-a care a lucrat în campania de primăvară pe ogoarele gospodăriei colective „Viaţă Nouă" din Frăteşti a colaborat într-un chip pilduitor cu brigada de cîmp condusă de colectivistul Tudor Delea.

Cum i-au ajutat colectiviştii pe tractoriştii noştri să folosească pe deplin forţa tractorului şi să execute la timp lucrările prevăzute în contracte?

În primul rînd, ei au avut grijă să transporte la cîmp butoaiele cu motorină şi apă, necesare alimentării motoarelor. Astfel, tractoriştii nu au mai fost obligaţi să se deplaseze pînă în sat, la subdepozitul de carburanţi, pentru a se aproviziona, iar timpul economisit l-au folosit lucrînd mai departe în brazdă.

În al doilea rînd, colectiviştii din brigada de cîmp, instruiţi de şeful brigăzii a 4-a, Marcel Vaczi au lucrat cu multă atenţie ca mînuitori de agregat pe cele două cupluri formate din cultivator, semănătoare şi grapă, ajutîndu-i astfel pe tractoriştii Gh. Lepădatu şi Ion Belanu să facă lucrări de cea mai bună calitate.

Ceva mai mult, colectiviştii din brigada de cîmp au organizat aprovizionarea din mers a semănătorilor. Îndrumaţi de agronomul de sector Emil Popescu, ei au adus cu regularitate sacii la distanţele calculate dinainte pe tarla, astfel încît atunci cînd se terminau seminţele în cutia semănătorilor, aprovizionarea se făcea în numai cîteva minute.

Şi la prăşitul celor 25 de hectare cu porumb, 10 ha cu bumbac şi 4 ha cu mazăre, colectiviştii mînuitori de agregate dau în prezent un preţios ajutor mecanizatorilor.

La buna desfăşurare a muncii şi executarea lucrărilor conform planului stabilit pe zile şi feluri de culturi, a contribuit şi faptul, că în fiecare seară, brigadierul colectivei din Frăteşti, tov. Tudor Delea, şi mînuitorii de agregate iau parte la şedinţe scurte de producţie cu membrii brigăzii de tractoare. În cadrul acestor şedinţe, se analizează rezultatele obţinute peste zi şi se iau măsuri tehnico-organizatorice pentru ca a doua zi munca să se desfăşoare în bune condiţii.

De o mare însemnătate a fost şi faptul că, colaborînd permanent cu brigada de cîmp a colectivei, tractoriştii au fost sprijiniţi şi în ceea ce priveşte asigurarea condiţiilor de trai. Astfel, gospodăria colectivă le-a pus la dispoziţie o bucătăreasă care le pregăteşte zilnic tractoriştilor hrană caldă, dimineaţa colectiviştii le aduc mecanizatorilor lapte etc.

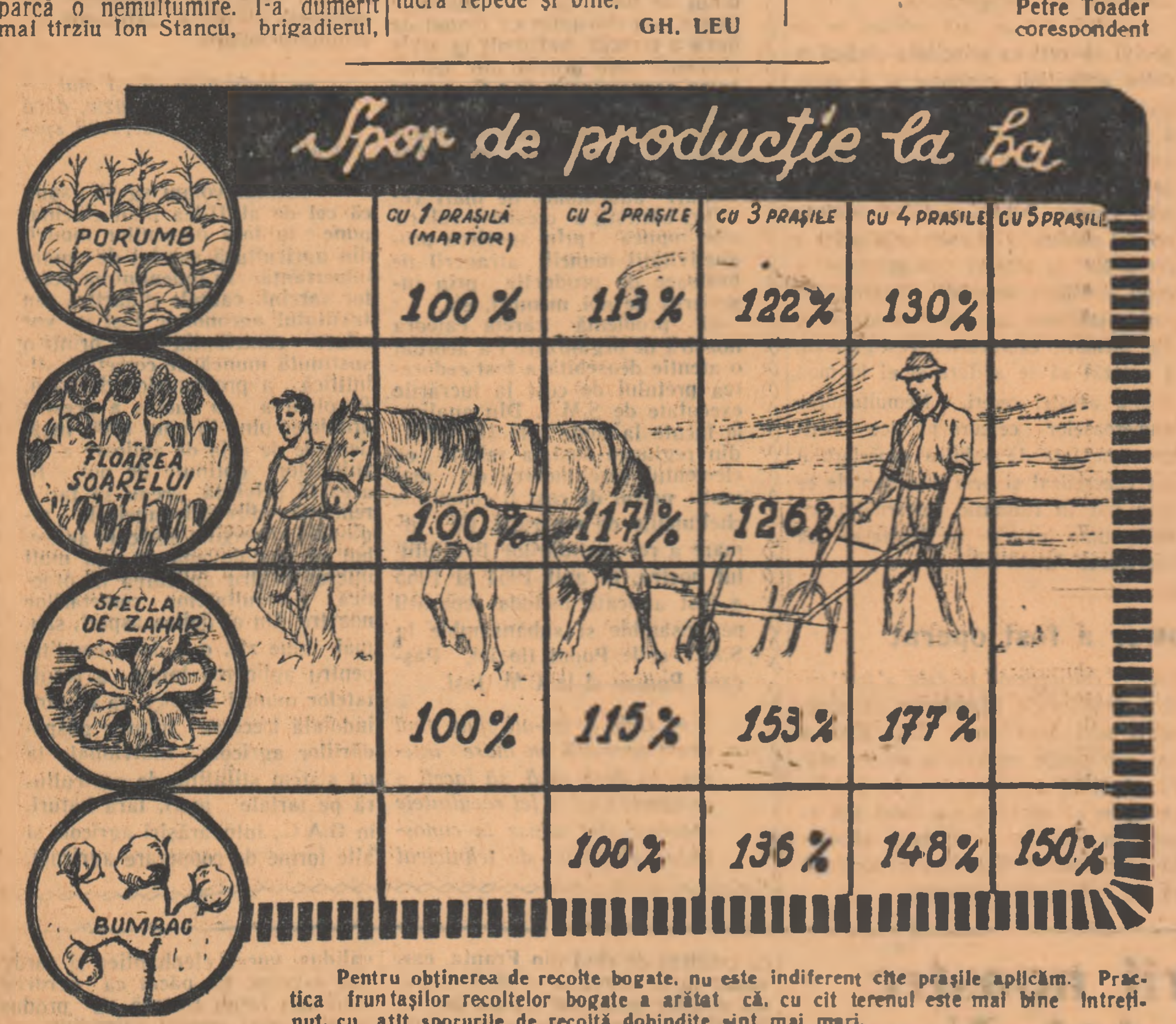
În campania de primăvară, nu numai brigada a 4-a a ţinut o strînsă legătură cu brigăzile de cîmp ale gospodăriei colective, ci şi brigada a 3-a, condusă de tov. Romică Dumitru, care a lucrat pe ogoarele colectivei din Ghizdaru, brigada a 2-a, care a lucrat la G.A.C. „Elena Pavel" din Plopşoru, şi a 9-a, care a lucrat la G.A.C. Prundu.

Mecanizatorii noştri au căpătat astfel o bună experienţă. Ei şi-au dat seama că colaborarea rodnică a tractoriştilor şi colectiviştilor duce la rezolvarea a numeroase probleme ce se ridică zilnic în muncă.

În prezent, mecanizatorii noştri fac ultimele pregătiri la utilajul cu care vom lucra în campania agricolă de recoltare pentru ca şi la viitoarele munci agricole maşinile să funcţioneze perfect în brazdă.

În cadrul acestor pregătiri, un loc de seamă îl ocupă şi instruirea colectiviştilor care vor lucra ca alimentatori şi coşari la batoze, ca mînuitori de agregat pe secerătorile-legători ori pe cositorile K. 6-B. pentru strînsul lucernei.

DINU MARIN
directorul staţiunii de maşini şi tractoare Băneasa, regiunea Bucureşti

Pentru obţinerea de recolte bogate, nu este indiferent cîte praşile aplicăm. Practica fruntaşilor recoltelor bogate a arătat că, cu cît terenul este mai bine întreţinut, cu atît sporurile de recoltă dobîndite sînt mai mari.

Ţărani muncitori! Pentru ca roadele pe care le veţi culege la toamnă să fie cît mai îmbelşugate, executaţi la timp şi în bune condiţii agrotehnice cel puţin 3 praşile la porumb şi floarea-soarelui, 4 praşile la sfecla de zahăr şi 5 praşile la bumbac.

Urmînd exemplul colectiviştilor

Colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori din raionul Călmăţui sînt fruntaşi la îngrijirea culturilor. Pînă acum s-au prăşit mai mult de 14.400 ha., iar pe 500 ha. s-au folosit la distrugerea buruienilor, substanţe chimice. Numai în ultimele 4 zile, în raionul Călmăţui s-au prăşit mai mult de 9000 ha. 8 gospodării colective şi 3 întovărăşiri agricole au terminat prima praşilă, iar colectiviştii din comuna Victoria au executat şi praşila a II-a pe 125 ha.

Şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală execută lucrări de îngrijire a culturilor în condiţii superioare. Datorită tarlalizării pămînturilor, suprafaţa arabilă a raionului a crescut prin desfiinţarea unor suprafeţe ocupate cu răzoare, cu mai mult de 670 hectare. Avînd pămînturile în aceleaşi tarlale, ţăranii muncitori se întrajutorează acum în muncă. Cele 652 grupe de întrajutorare lucrează 3500 ha. Întrajutorîndu-se şi lucrînd pe tarlale, mulţi dintre ţăranii muncitori cu gospodărie individuală s-au convins de superioritatea muncii în comun. De la 1 iunie 1955 şi pînă în prezent, numărul gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor agricole a crescut cu încă 30, numărul colectiviştilor şi întovărăşiţilor cu 3568 de familii, iar suprafaţa de teren a gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor agricole cu 12.331 ha.

Numai în cursul lunii trecute s-au înscris în gospodăriile colective 235 familii cu 853 ha., iar în întovărăşiri agricole 1582 familii cu 5636 ha.

Un lot zootehnic neglijat

Lotul zootehnic al comunei Mogoşani din raionul Găeşti se află într-o luncă mănoasă de pe malul drept al Argeşului. În fiecare an se obţin de pe acest lot mari cantităţi de furaje necesare celor 52 de reproducători comunali. Anul trecut, aplicîndu-se la timp şi în bune condiţii regulile agrotehnice, s-au putut recolta, de pe cele 5 ha cu porumb, peste 3.200 kg de boabe la ha. Rezultate bune a dat şi cultivarea lucernei pe suprafaţa de 7 ha.

Dar această situaţie este de domeniul trecutului; în acest an, au fost însămînţate trei hectare şi jumătate cu orz, dar sămînţa, fiind de calitate slabă, nu a răsărit în întregime. Pentru a „repara" greşala, sfatul popular a luat măsuri de reinsămînţare a acestui teren cu borceag. Dar şi acesta a răsărit foarte rar. S-au luat din nou măsuri ca printre borceagul răsărit să se semene lucernă. De pe cele 3 hectare şi jumătate reinsămînţate de două ori se prevede de pe acum că nu se va putea scoate nici măcar jumătate din cantitatea de furaje recoltată anul trecut.

O parte a lotului zootehnic a fost însămînţată anul acesta cu porumb pentru siloz (tov. secretar al sfatului popular comunal, Vasile Diaconu, spune că nu se va putea însiloza porumbul, deoarece staţiunea de montă nu are unde să facă silozul).

Porumbul de pe cele 5 hectare a fost însămînţat cînd pe ogoarele ţăranilor muncitori deja răsărise. Totuşi, el a crescut. Are 3 foi, e numai bun de prăşit. Cu toate acestea, tovarăşii din comitetul executiv al sfatului popular comunal susţin că dacă vor face prăşitul acum, plantele se-vor usca! Şi, culmea: aceeaşi părere o împărtăşeşte şi tehnicianul agronom Ion Luca.

Nici situaţia recoltării celor 7 ha însămînţate cu lucernă nu-i mai bună în această comună. Deşi lucerna a fost cosită, ea încă nu-i adunată de pe cîmp. Ploile, care continuă să cadă, cu siguranţă că o vor strica dacă nu va fi adunată şi depozitată cît mai repede. În această privinţă, o vină principală o are şi administratorul lotului zootehnic, Constantin Petre, care este şi vicepreşedinte al comitetului executiv, că nu s-a interesat îndeaproape de adunarea şi depozitarea lucernei.

Timpul este înaintat. Comitetul executiv al sfatului popular comunal trebuie să ia măsurile necesare pentru ca prăşitul porumbului, adunatul şi transportarea lucernei la graidul comunal să se facă neîntîrziat.

G. R.

Construcţii economice pentru însilozarea culturilor furajere

Depozitele îngropate care se construiesc pentru înmagazinarea diferitelor produse au în mod obişnuit pereţii de cărămidă, piatră sau lemn. Ele pot fi făcute sub formă de:

a) tranşee dreptunghiulare în plan, cu colţurile rotunjite şi cu secţiune transversală dreptunghiulară sau trapezoidală;

b) gropi de formă cilindrică.

Amplasarea depozitelor îngropate se face în general în pămînturi uscate, compacte. Cînd amplasamentul se alege în terenuri mai puţin compacte, dar tot uscate (nisipuri argiloase, nisipuri şi loesuri), căptuşirea pereţilor şi a fundului gropii va trebui făcută după o schemă corespunzătoare. De asemenea, la stabilirea amplasamentului trebuie să se aibă în vedere neapărat ca nivelul maxim al apelor subterane să fie situat cu cel puţin 1 m mai jos de fundul depozitului. Cînd amplasamentul nu poate fi ales decît în apropiere de rîpe sau pe terenuri înclinate, se impune luarea măsurilor pentru protecţia împotriva apelor superficiale şi de infiltraţie prin executarea de diguri, şanţuri de gardă etc.

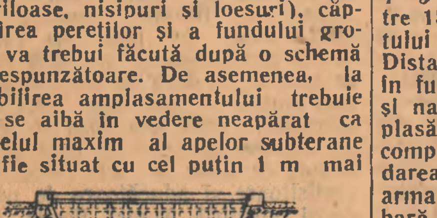

FIGURA 1
Fixarea stratului de tencuială pe nervuri (şănţuleţe).

În ceea ce priveşte realizarea constructivă a pereţilor şi fundurilor depozitelor, cele mai economice procedee sînt următoarele:

1) Tencuirea direct pe pămînt. Acest procedeu se poate aplica numai în terenurile uscate şi compacte şi se realizează prin aplicarea pe taluzele de pămînt a unui strat de tencuială cu nervuri de secţiune transversală triunghiulară (fig. 1). Aceste nervuri se execută pe două direcţii (orizontale şi verticale sau înclinate), fiind turnate în şanţuri de secţiune triunghiulară, special amenajate, cu anumite dispozitive, pe taluzele de pămînt proaspăt finisate. Adîncimea şanţurilor este de 4—5 cm, distanţa între nervuri între 15 şi 40 cm, iar grosimea stratului de tencuială este de 4—5 cm. Distanţa între nervuri se stabileşte în funcţie de adîncimea depozitului şi natura pămîntului. În cazul amplasării în pămînturi mai puţin compacte, este necesară şi consolidarea stratului de tencuială prin armare cu şindrilă sau stuf, ori o bară subţire de oţel aşezată în centrul nervurii. În porţiunile mai slabe de pămînt ale taluzelor, nervurile se vor executa totdeauna mai dese.

Pentru a se evita amestecarea particulelor de pămînt de pe taluze cu mortarul tencuielii, suprafaţa taluzului se consolidează în prealabil cu şpriţ de mortar, care la aplicarea stratului de tencuială trebuie să aibă priza deja făcută şi o rezistenţă suficientă pentru a nu fi degradat. Compoziţia mortarului de tencuială, exprimată în rapoarte de volume, este următoarea:

— pentru şpriţ-ciment: argilă: nisip, de la 1 : 0,5 : 2 pînă la 1 : 0,6: 3,5;

— pentru grund-ciment: nisip, de la 1 : 4 pînă la 1 : 6.

— pentru stratul vizibil — ciment: nisip, de la 1 : 3 pînă la 1 : 5.

Ca să se împiedice pătrunderea apei în depozit se adaugă în şpriţul de mortar de ciment fluid, cu care se face consolidarea stratului superficial de pămînt, sticlă solubilă sau cerezită în proporţie de 10—12 la sută din greutatea apei. Dacă natura depozitului cere o izolare contra apei mai puternică, suprafaţa stratului de tencuială se sclivriseşte cu mortar de ciment în care se introduc sticlă solubilă, cerezită etc.

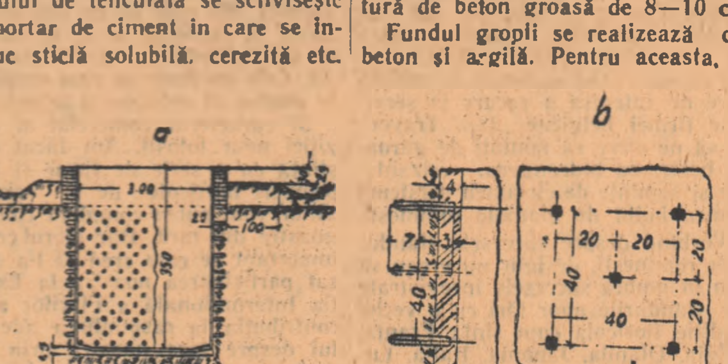

FIGURA 2
Secţiune şi detaliu asupra ţăruşilor la silozurile îngropate.

Fundul depozitului se realizează printr-un strat de piatră spartă sau pietriş gros de 15 cm, bine bătut cu maiul ca să intre în pămînt, peste care se aplică un strat de beton gros de cel puţin 10 cm.

Pe marginea depozitului, la suprafaţa terenului se execută borduri de beton sau cărămidă, cu secţiunea de 20 x 20 cm, sau mai mare, care se tencuiesc.

Acoperişurile se stabilesc întotdeauna după natura produselor depozitate.

2) Tencuirea pe ţăruşi se foloseşte în solurile argiloase-uscate şi constă în următoarele lucrări: pe pereţii gropii, construiţi fără denivelări, se bat ţăruşi lungi de 9—10 cm. Ţăruşii se bat astfel, încît capetele lor să rămînă în afară cu 3—3,5 cm. Aşezarea ţăruşilor se face în şah, la distanţa de 20 cm, conform figurii nr. 2. Peste suprafaţa astfel ţăruşată se aplică o tencuială de 4 cm grosime, alcătuită din mortar de ciment cu compoziţia: ciment :nisip 1 :3—1 :4.

Partea superioară a gropii se înalţă de obicei cu 40—50 cm de la suprafaţa pămîntului, cu ajutorul unei zidării de cărămidă de 25 cm grosime, peste care se pune o centură de beton groasă de 8—10 cm.

Fundul gropii se realizează din beton şi argilă. Pentru aceasta, se aşează pe fund un strat de argilă frămîntată, în care se introduce pietriş. Apoi se făţuieşte tot cu argilă. Pe această saltea de argilă se aşează apoi stratul de beton.

Înainte de înmagazinarea produselor, fundul şi pereţii depozitului trebuie făţuiţi de două ori cu smoală sau bitum.

3) Tencuirea pe împletitură de materiale vegetale (lemn, trestie etc). Acest procedeu foloseşte stabilizarea argilei nisipoase loessoide cu emulsie de bitum şi petrol, var şi fire de origine vegetală. Pentru aceasta, se prepară mai întîi o emulsie de argilă-bitum, în modul următor: lîngă groapa săpată se montează două cazane; în unul se pun 6 căldări de argilă, 5 căldări de apă şi 2 kg de var praf sau 4 kg de var pastă, iar în celălalt se pune bitum. Primul cazan se încălzeşte pînă la fierberea conţinutului, iar al doilea,

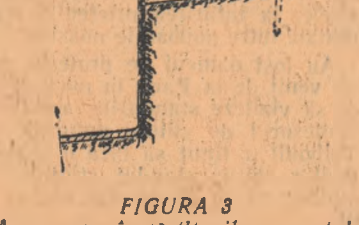

FIGURA 3
Ancorarea împletiturilor vegetale (lemn, trestie, stuf etc.) pe taluz.

pînă la fluidificarea bitumului. Bitumul lichid din al doilea cazan se toarnă apoi peste conţinutul primului cazan şi se amestecă, focul micşorîndu-se, pînă cînd se obţine o pastă omogenă, de culoare cenuşie-închisă. Emulsia de argilă-bitum se toarnă apoi în cutii de lemn sau de metal, adăugîndu-se apă în cantitate egală cu bitumul. Fierberea emulsiei se face în 2,30—3 ore.

Tot la marginea gropii depozitului se prepară pasta de argilă în modul următor: pe un teren bine curăţit se aşază argilă nisipoasă în fîşie de 2 m lăţime şi 30—35 cm grosime. Peste aceasta se împrăştie var, iar la mijloc se toarnă apă. Se amestecă bine pînă se obţine pasta de argilă. Proporţia materialelor componente ale acestei paste este: 1 mc argilă în stare afînată şi 0,4 mc var praf sau 0,15 mc var pastă. Emulsia de argilă-bitum se amestecă cu pasta de argilă, după care se adaugă pleavă sau paie tocate, care au fost mai întîi udate, obţinîndu-se astfel o masă stabilizată de argilă nisipoasă cu care se căptuşesc pereţii şi fundul sub formă de tencuială.

Pentru susţinerea acestei mase stabilizate, pe pereţi (ce se fac cu o înclinare de aproape 70 de grade) se bat ţăruşi de lemn cu diametrul de 3—4 cm sau în secţiune de 3 x 3 cm şi 25—30 cm lungime. 5—6 cm din lungimea ţăruşului se lasă afară de la suprafaţa pereţelui de pămînt. Pe ţăruşi se aplică apoi o împletitură de lemn, care la partea superioară se ancorează cu jordii (nuiele), ca în fig. 3.

Masa stabilizată se aplică pe pereţii şi fundul tranşeului într-o grosime de 8—10 cm, fiind bătătorită şi nivelată. Crăpăturile ce apar după uscare se lipesc o dată sau de două ori cu o masă de pămînt subţiată, care se netezeşte, astfel încît la introducerea produselor în depozit tencuiala să fie uscată şi fără crăpături.

Asemenea construcţii pentru însilozarea plantelor de nutreţ au fost executate experimental în ţara noastră în gospodăriile agricole de stat, iar rezultatele au fost din cele mai bune. Astfel, la gospodăria agricolă de stat Fundulea, după un an de utilizare, construcţiile s-au comportat foarte bine din punct de vedere tehnic. În Uniunea Sovietică, numeroase sovhozuri şi colhozuri folosesc acest sistem de însilozare, cu rezultate satisfăcătoare.

Din punct de vedere economic, aceste depozite îngropate costă de 3,5—5 ori mai puţin decît cele zidite (cărămidă, piatră, lemn etc.). Fiecare gospodărie agricolă de stat şi gospodărie agricolă colectivă poate să-şi construiască asemenea depozite pentru însilozarea cantităţilor de furaje necesare hrănirii animalelor, în scopul obţinerii unor producţii mari de bună calitate şi cît mai ieftine.

Prof. dr. I. GRAMA
Ing. M. PETCULESCU
Institutul agronomic „N. Bălcescu" Bucureşti

O contribuție la rezolvarea practică a problemei dezarmării

O impresie deosebită a produs în întreaga lume mesajele adresate de N. A. Bulganin președintelui S.U.A., D. Eisenhower, primului ministru francez Guy Mollet, primului ministru englez A. Eden și cancelarului R. F. Germane, K. Adenauer. Aceste mesaje vin să confirme o dată mai mult hotărîrea guvernului sovietic de a contribui pe toate căile și prin acțiuni concrete la găsirea unor soluții noi pentru rezolvarea uneia dintre cele mai importante și urgente probleme ce stă în fața omenirii, problema dezarmării.

Găsirea unor noi soluții care să permită depășirea impasului la care s-a ajuns în problema dezarmării se impune cu atît mai mult, cu cît diferitele organisme ale O.N.U. care dezbat pe diferite planuri chestiunile dezarmării de peste zece ani n-au ajuns la rezultate. Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care trebuia să găsească calea pentru înfăptuirea unui acord între marile puteri în problema dezarmării, după cum s-a dovedit, a frînat realizarea oricărui progres menit să ducă la înfăptuirea sarcinilor ce-i reveneau și s-a transformat într-un paravan în spatele căruia se desfășoară nestingherită goana înarmărilor.

În timp ce în subcomitetul O.N.U. pentru dezarmare, din cauza poziției reprezentanților apuseni și în special a reprezentanților S.U.A., s-au purtat discuții fără rezultat, stocurile de armament, de echipament militar, de arme nucleare au crescut fără încetare. Povara cheltuielilor pentru înarmări apasă tot mai greu pe spinarea popoarelor și se face tot mai simțită. Creșterea continuă a ritmului înarmărilor n-a putut să nu primejduiască condițiile pentru restabilirea încrederii între popoare. Toate acestea fac ca omenirea să fie pe bună dreptate îngrijorată și totodată profund nemulțumită de poziția pe care se situează cercurile politice conducătoare din unele țări capitaliste, cînd este vorba de găsirea soluțiilor care să asigure rezolvarea practică a problemei încetării cursei înarmărilor.

Popoarele consideră că a sosit vremea să se renunțe la vorbăria despre dezarmare și să se treacă la fapte. Ele salută mesajele șefului guvernului sovietic care merg pe linia găsirii de noi soluții bazate pe măsuri concrete care ușurează rezolvarea problemei dezarmării. Ele se asociază și sprijină noile propuneri sovietice care prevăd ca pînă la realizarea unui acord internațional în problema dezarmării, eforturile statelor să fie îndreptate spre înfăptuirea de către fiecare stat a unor măsuri concrete pentru reducerea armamentelor, care ar putea fi traduse în viață fără să se mai aștepte încheierea unui acord internațional cu privire la dezarmare.

Aceste măsuri aplicate ar duce fără îndoială la înlăturarea suspiciunilor dintre state și la sporirea încrederii reciproce, fapt care ar face mai ușoară și încheierea unui acord general în problema dezarmării. Situația internațională, care în ultima vreme s-a ameliorat, creează condiții favorabile pentru înfăptuirea unor măsuri practice de dezarmare. Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste au și luat asemenea măsuri. Ultima măsură sovietică prevede, așa cum se știe, reducerea efectivelor militare cu 1.200.000 de oameni și a unei cantități corespunzătoare de armament și tehnică militară. Tot în cadrul acestei măsuri este prevăzută hotărîrea privind desființarea unor unități militare cu un efectiv de peste 30.000 de oameni ce se află pe teritoriul R.D. Germane. Dacă acestei hotărîri i s-ar alătura măsuri similare din partea celorlalte puteri care au trupe pe teritoriul Germaniei este fără îndoială că s-ar ușura considerabil și soluționarea importantei probleme a Germaniei.

Noile propuneri sovietice care indică calea justă pentru rezolvarea practică a problemei dezarmării au pus desigur în mare încurcătură pe cei care se străduiesc să obțină un control fără dezarmare, fără reducerea înarmărilor. Încurcătura acestor cercuri e cu atît mai neplăcută pentru ele cu cît noile propuneri sovietice au avut un puternic ecou în rîndurile opiniei publice mondiale. Opinia publică mondială așteaptă din partea președintelui S.U.A. și a conducătorilor Angliei, Franței și Germaniei Occidentale să folosească prilejul oferit de Uniunea Sovietică și să treacă și ei la fapte în problema dezarmării. Conducătorilor apuseni nu le-ar fi greu să facă acest lucru, deoarece în acest caz ar avea sprijinul popoarelor din țările lor. Popoarele din țările apusene, care suportă de ani de zile bugetele cheltuielilor militare atît de umflate, sînt interesate ca forțele productive și bogățiile lor să fie folosite pentru făurirea unei vieți pașnice și îmbelșugate. Și popoarele din țările apusene înțeleg azi tot mai bine că nebunească cursă a înarmărilor este una din principalele cauze care contribuie la menținerea încordării în lume și că înlăturarea acestei cauze ar aduce numai folos întregii omeniri și cauzei menținerii păcii în lume.

Vizita președintelui Tito în U.R.S.S.

Oaspeții iugoslavi s-au înapoiat la Moscova

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 iunie, ora 9 (ora Moscovei), președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, cu soția și persoanele care îl însoțesc, s-au întors cu un tren special la Moscova venind din Leningrad.

S-au întors de asemenea la Moscova N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și celelalte persoane oficiale.

Tratativele sovieto-iugoslave

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 iunie, ora 11 dimineața, au continuat la Kremlin tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Federative Iugoslavia. A avut loc o nouă convorbire între N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și D. T. Șepilov, ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., pe de o parte și Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, E. Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, K. Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, M. Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, I. Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croate, de pe altă parte.

Din partea sovietică la convorbire au asistat: V. V. Kuznețov, N. P. Firiubin, L. F. Ilicev, K. D. Levîcikin. Din partea iugoslavă au asistat: V. Miciunovici, I. Vilfan, A. Vratușa.

In timpul convorbirii a avut loc un schimb larg de păreri cu privire la problemele discutate în cursul primei întrevederi. Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească și cordială și într-un spirit de sinceritate și înțelegere reciprocă deplină.

Tratativele vor continua.

Pe marginea călătoriei cancelarului Adenauer în S. U. A.

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 iunie cancelarul Republicii Federale Germane, dr. Adenauer, a sosit la New York.

★

BONN 9 (Agerpres). — Anunțînd plecarea cancelarului Adenauer în S.U.A., agențiile de presă occidentale menționează că tratativele pe care le va duce la Washington vor avea ca principal subiect problema ritmului remilitarizării Germaniei occidentale. Deși în mod oficial pleacă pentru a primi titlul de doctor „honoris causa" al unei universități din Statele Unite, care-i apreciază în mod deosebit meritele, Adenauer va avea o serie de întrevederi importante cu conducătorii politicii americane. Aceasta este a patra vizită pe care o face Adenauer în S.U.A.

In preajma plecării, diferite legi cu caracter militarist au străbătut obișnuita procedură parlamentară, a fost pusă în practică înainte de vreme instruirea a diferite categorii de militari, disputa între puterile occidentale și autoritățile vest-germane s-a încheiat prin acordul ca întreținerea trupelor de ocupație să cadă mai departe în sarcina R.F. Germane și, în sfîrșit, a fost pornită cu intensitate o nouă campanie antisovietică. Acesta este bilanțul cu care cancelarul vest-german se prezintă la Washington, după ce în cadrul întrevederilor avute la începutul acestei săptămîni cu primul ministru francez, Guy Mollet, la Luxemburg, în ciuda unor concesii aparente, a căutat să obțină pentru Germania occidentală un rol preponderent în alianța atlantică. Ultima manifestare publică a cancelarului s-a produs la 5 iunie cînd, în cadrul unei conferințe de presă, el a reluat cunoscutele calomnii la adresa Uniunii Sovietice, căutînd să acopere lipsa unor acțiuni vest-germane îndreptate spre unificare și să justifice în ochii opiniei publice remilitarizarea care se desfășoară într-un ritm atît de intens în Germania occidentală.

De fapt apelul insistent la sprijinul american pentru politica pe care o duce în prezent este considerat de corespondenții occidentali ca un semn că popularitatea politicii cancelarului în Germania occidentală este într-o descreștere alarmantă pentru cercurile conducătoare vest-germane.

In momentul de față politica de pe poziții de forță ca principală piedică în calea securității europene și a apropierii dintre cele două state germane a fost apreciată în mod edificator de numeroase cercuri politice vest-germane: președintele partidului liber-democrat, Thomas Dehler, sezisînd tendința opiniei publice și a unei largi părți a cercurilor de afaceri vest-germane, a cerut stabilirea de relații cu țările Europei răsăritene, iar von Merkatz, unul din membrii cabinetului vest-german, a cutezat să se alăture și el în mod public acestei cereri. Nemulțumirea numeroaselor cercuri politice vest-germane față de politica cancelarului s-a concretizat și prin divergențele ce s-au ivit în rîndurile guvernului, cu puțin timp înainte ca Adenauer să traverseze Atlanticul.

Președintele Eisenhower a fost operat

WASHINGTON 9 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 9 iunie la ora 3 dimineața, președintele Eisenhower a fost operat de ocluzie intestinală. După cum transmite agenția United Press, operația a reușit.

★

WASHINGTON 9 (Agerpres). — TASS transmite: In urma intervenției chirurgicale la care a fost supus președintele Eisenhower în dimineața zilei de 9 iunie, Casa Albă a dat publicității un buletin asupra stării sănătății președintelui. In buletin se spune că operația s-a făcut sub anestezie generală și că starea sănătății președintelui Eisenhower continuă să fie foarte satisfăcătoare.

Știința se dezvoltă numai în strînsă legătură cu practica

— De vorbă cu tov. prof. C. Pîntea, rectorul Institutului agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași —

(Urmare din pag. 1)

cordată dezvoltării sectorului zootehnic. In această privință, au fost abordate teme de studiu privitoare la asigurarea bazei furajere prin valorificarea a peste 88.000 ha de fînețe și pășuni de pe pajiștele răspîndite în zonele de stepă, silvo-stepă și limita inferioară a zonei de pădure, în bazinul superior al Jijiei. Măsurile de întreținere și îmbunătățire a acestor pajiști, propuse de noi organelor agricole regionale și raionale, au și început să fie puse în aplicare încă de anul trecut și rezultatele s-au arătat a fi rodnice. Producția de iarbă la ha a crescut, de la 1.500—2.500 kg la ha, la 5.000—6.000 kg la ha.

Desigur că problemele în studiu sînt numeroase, iar multe sînt abia în curs de cercetare. Eu m-am referit numai la cîteva.

— Tovarășe rector, problema sporirii producției agricole este strîns legată de transformarea socialistă a agriculturii. Acest lucru a fost subliniat cu o deosebită tărie de Congresul al II-lea al partidului. Ar fi interesant de știut cum sprijină Institutul agronomic din Iași acțiunea de transformare socialistă a agriculturii?

— Este știut că Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. prevăd ca pînă în anul 1960, sectorul socialist să dea 60—70 la sută din producția agricolă-marfă. Or, aceasta nu este posibil decît prin consolidarea unităților agricole cooperatiste existente și crearea de noi unități. Din acest punct de vedere, Institutul nostru a abordat o serie de teme legate de creșterea proprietății obștești în G.A.C., întrebuințarea forțelor de muncă, creșterea fondului de bază etc. Din analizele făcute, s-a constatat că fondul de bază a crescut mai mult la acele elemente care provin din activitatea economică a G.A.C. Aceste rezultate au scos în evidență necesitatea îmbunătățirii planificării și organizării producției în G.A.C. existente, a creării de ramuri aducătoare de mari venituri bănești, a creșterii valorii zilei-muncă prin sporirea productivității muncii, atragerii de mijloace de producție prin înscrierea de noi membri, etc.

O problemă căreia catedra noastră de organizare i-a acordat o atenție deosebită a fost reducerea prețului de cost la lucrările executate de S.M.T. Din analizele făcute la toate cele 13 S.M.T. din regiunea Iași, a reieșit că elementul care încarcă cel mai mult prețul de cost îl constituie cheltuielile de reparații. Ca urmare a recomandărilor Institutului nostru, în anii 1954 și 1955 a fost aplicată metoda reparării pe ansamble și subansamble la S.M.T.-urile Podul Iloaiei, Pașcani, Roman și la C.M. Iași.

— Cele ce mi-ați spus pînă acum prezintă un mare interes. Aș dori, însă, să faceți o precizare: în ce fel rezultatele obținute sînt aduse la cunoștința cadrelor de tehnicieni din producție pentru a putea fi introduse în practică?

— Pentru statul nostru democrat-popular, aceasta este o problemă la fel de importantă ca și însăși cercetarea științifică. De aceea, nici nouă nu ne-a fost indiferent ce se întîmplă cu rezultatele muncii noastre de cercetare. Primul mijloc de popularizare a acestor rezultate îl constituie înseși sesiunile noastre științifice anuale, la care sînt invitați tehnicieni de la punctele agricole, G.A.C., G.A.S., S.M.T., secții agricole raionale, direcții agricole etc. Aceștia iau cunoștință de rezultatele muncii noastre, le dezbat, consultă colectivele respective pentru a se documenta și apoi, întorși la locurile lor de muncă, le pun în practică.

In al doilea rînd, noi avem baze experimentale la multe G.A.S. din Moldova. Impreună cu tehnicienii și muncitorii din aceste unități, se execută experiențele, se discută rezultatele și tot ei sînt primii care le aplică. Deosebit de aceasta, noi avem un cabinet permanent de consultații, avem contacte personale cu majoritatea tehnicienilor, publicăm articole, ținem conferințe etc. Rezultatele sesiunilor din 1953 și 1954 au fost editate într-o broșură, care a fost pusă la dispoziția comitetelor regionale de partid Iași, Suceava, Bacău și Galați, a sfaturilor populare, direcțiilor agricole etc. Trebuie să mai arăt, de asemenea, că majoritatea secțiilor de la filialele A.S.I.T. și S.R.S.C. sînt conduse de cadrele noastre didactice, ceea ce ușurează popularizarea rezultatelor muncii noastre prin conferințe și consfătuiri la căminele culturale din comunele și satele regiunii. Aceste realizări sînt aduse la cunoștința producătorilor agricoli și prin casele-laborator ale G.A.C., care sînt îndrumate și sprijinite de către asistenții Institutului nostru.

— N-aș vrea să vă mai rețin. Totuși, în concluzie, dacă ați avea unele observații speciale...

— Tocmai voiam să vă spun că cel de al II-lea plan cincinal pune în fața oamenilor muncii din agricultură sarcini de mare importanță. In îndeplinirea acestor sarcini, cadrele didactice din Institutul agronomic Iași își vor aduce contribuția lor printr-o susținută muncă de cercetare științifică a problemelor de bază. Rezolvarea cu succes a acestor probleme pînă în anul 1960, însă, depinde de aria de aplicare a rezultatelor obținute de noi. In această privință, vreau să fac o remarcă: direcțiile agricole regionale și secțiile agricole ar trebui să dea dovadă de mai mult interes pentru aplicarea în practică a rezultatelor cercetărilor noastre. Un al doilea aspect, sau, mai bine zis, o a doua condiție pentru aplicarea largă a rezultatelor muncii noastre va fi fără îndoială trecerea tuturor gospodăriilor agricole individuale la un sistem științific de agricultură pe tarlale mari, fără haturi, în G.A.C., întovărășiri agricole și alte forme de cooperare agricolă.

Agricultura peste hotare

Recoltatul divizat al cerealelor

Intre anii 1930-1936, s-a aplicat în unele regiuni ale U.R.S.S., în special în regiunile umede, o metodă de recoltare a cerealelor deosebită de cele de pînă atunci. Metoda constă în seceratul cerealelor păioase cu o cositoare cu transportor (Windrower), care lasă cerealele în brazdă continuă, urmînd ca după 1-3 zile să se facă treieratul lor, în brazdă, cu combina.

Secerătoarea sau cositoarea cu transportor este o mașină cunoscută, care nu se deosebește de celelalte mașini de secerat decît prin ultima fază a procesului de lucru, adică lasă cerealele secerate în brazdă, așezate în direcția de înaintare a mașinii. In lipsa acestei mașini, se poate întrebuința cu succes hederul de la combinele tractate S-6 și S-8, care nu necesită multe modificări pentru a putea înlocui Windrowerul. Combinele pentru treieratul cerealelor în brazdă trebuie dotate cu un adunător (pik-up) care execută operația de alimentare a combinei cu cerealele din brazdă.

In anul 1936, această metodă de recoltare a fost părăsită pentru faptul, că consumul de forță de muncă și de combustibil este mai ridicat decît la recoltatul cu combina. Stațiunea de încercare a mașinilor agricole din Akimov și Institutul agronomic din Omsk au studiat această problemă în regiunile umede din Siberia și au arătat că atunci cînd lucrul este organizat corect, se poate obține un randament bun. In anul 1952, studiul acestei metode de recoltare a fost reluat de către Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii (V.I.M.) din Moscova, în regiunile de stepă și silvo-stepă. Experimentările s-au făcut în acel an pe o suprafață de 700 ha, iar în anii următori suprafața a crescut progresiv pînă la 1.800 ha anual. Concluzia experimentelor arată că aplicarea acestei metode constituie cel mai eficace mod de luptă împotriva pierderilor nu numai în regiunile umede, ci chiar și în regiunile secetoase.

La început, această metodă nu a fost acceptată nici de mecanizatori, nici de colhoznici. Cu timpul, aceștia s-au convins de avantajele ce le prezintă și metoda a luat o extindere mare.

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a arătat rezultatele pozitive ale aplicării acestei metode, care are o eficacitate economică mare. Eficacitatea se datorește în primul rînd faptului că recoltatul se poate începe atunci cînd boabele sînt în pîrgă, adică cu 5-8 zile mai devreme decît la recoltarea directă cu combina, care începe numai la coacerea deplină. In felul acesta, pierderile scad de 1,5 ori, iar productivitatea combinelor la recoltatul în brazdă crește cu 20 la sută. Astfel, la orzul de toamnă, din experiențele efectuate în regiunea Kuban, în anul 1955, în a 3-a zi de la începutul recoltării s-a obținut cu 500 kg de orz la ha mai mult decît la recoltatul cu combina, iar la grîu, 100 kg mai mult la ha.

După datele colhozului „Stalin", recoltatul divizat permite, de asemenea, ridicarea gradului de puritate al semințelor cu 3-5 la sută, ceea ce face ca cheltuielile pentru condiționarea ulterioară a semințelor să fie mai mici cu circa 10 la sută.

Este evident că o unitate care folosește această metodă în prima perioadă a recoltării va putea să scoată combinele în lucru cu 5-8 zile mai devreme, ceea ce duce la mărirea productivității pe combină, la o recoltare în termeni optimi și, o dată cu aceasta, la reducerea pierderilor.

I.C.M.E.A. are în studiu problema recoltării divizate, însă aceasta avînd un aspect gospodăresc mai mare, este necesar să fie luată în studiu și de unitățile productive, care își vor putea da seama mai bine de aspectul economic legat de condițiile lor de muncă.

Studiul tehnico-economic al acestei metode pentru aplicarea ei în condițiile agriculturii țării noastre trebuie să fie o preocupare de seamă a tuturor tehnicienilor și inginerilor din S.M.T. și G.A.S., în campania de recoltare a cerealelor din anul acesta.

Ing. CONSTANTIN DOBRESCU
Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii

Frumosul succes al țării noastre la Floraliile internaționale de la Nantes

Am fost solicitat de redacția ziarului „AGRICULTURA NOUĂ" să scriu un articol în care să vorbesc despre felul cum a fost privită participarea țării noastre la recenta Expoziție Internațională a Florilor din Franța și despre impresiile mele culese cu prilejul vizitei pe care am făcut-o în calitate de conducător al delegației romîne la expoziție. Am acceptat bucuros gîndindu-mă că prin intermediul ziarului, voi avea prilejul să înfățișez cititorilor frumosul succes de care s-au bucurat standurile țării noastre la această expoziție. Cît despre impresiile culese, țin să arăt încă de la început că au fost un noian și nu exagerez de loc dacă spun că ele vor alcătui o parte frumoasă din amintirile drumeției mele peste hotare și în țările prietene.

RUDOLF PALOCSAY
directorul stațiunii experimentale pomicole I.C.A.R. Cluj

După cum se știe, orașului Nantes i-a revenit anul acesta cinstea de a găzdui tradiționala Expoziție Internațională a Florilor ce se organizează din doi în doi ani în Franța. Printre cele 25 de țări invitate s-a aflat și țara noastră. De altfel singura țară din lagărul democrației și socialismului. In legătură cu faptul că o țară socialistă a fost invitată la această expoziție mi-a fost dat să aud reflecții pozitive, participarea Republicii Populare Romîne fiind considerată ca dînd într-adevăr caracter internațional expoziției și ca fiind un lucru îmbucurător în actualele condiții ale situației internaționale.

De la sosirea noastră la Nantes și de la primele contacte cu expoziția mi-am dat seama că deși exista amenajat aici un stand științific, scopul urmărit nu era acela de a organiza un schimb de experiență cu caracter științific, un schimb care să aibă la bază realizările obținute în diferite țări în domeniul horticulturii. Dimpotrivă, scopul era ușurarea organizării unor schimburi comerciale în domeniul respectiv. Și atunci, nu m-am mirat că la expoziție, alături de firme și întreprinderi producătoare de flori și fructe, s-au găsit întreprinderi producătoare de semințe, fabrici de mașini și unelte agricole și altele.

Trebuie să mărturisesc că la început am fost primiți cu oarecare rezerve. Dar această rezervă s-a spulberat imediat ce organizatorii au văzut primele exponate ale țării noastre aranjate în spațiul ce ni s-a rezervat în pavilionul doi al expoziției. Pentru înlăturarea rezervei cu care am fost întîmpinați inițial, aș vrea să mulțumesc pe această cale conducerii expoziției în frunte cu J. Bouver și A. Bertaud, care au înțeles importanța realizărilor științifice cu care ne prezentăm. Răceala fiind înlăturată, ne-a fost mult mai ușor să organizăm atît standul în care expuneam materialul viu: hortensia hidrangeea, calceolaria hibrida, garoafe și bulbii a 24 de noi soiuri romînești de gladiole, cît și standul în care am expus fotografii cu realizări științifice miciuriniste, schema dezvoltării spațiului verde în București între anii 1944—1956, fotografii din parcurile bucureștene, albume conținînd fotografii cu realizări științifice obținute în țara noastră în domeniul pomiculturii, floriculturii și legumiculturii (albumele erau artistic decorate cu motive naționale romînești și ale minorităților naționale), precum și cărți științifice romînești de specialitate.

Deși standul cu materialul viu a avut un mare succes — mă refer la impresia produsă de soiurile noi de gladiole romînești prezentate — totuși, standul cu realizări științifice miciuriniste a fost cel mai apreciat. In felul lui, acest stand a fost unic. La expoziție, au prezentat unele realizări științifice doar Asociația prietenilor lui Miciurin din Franța, Federația Horticolă din Franța, cîteva institute științifice franceze și serviciul fitosanitar. Din sutele de mii de vizitatori, multe mii s-au oprit și au cercetat cu multă atenție standurile romînești. Deosebit de impresionați s-au arătat nu numai oamenii de specialitate, dar și vizitatorii de rînd. Mărturie stau cele scrise de ei în „Cartea vizitatorilor". Numeroase sînt aprecierile de felul acestora: „E ceva formidabil, nu vom uita niciodată", „Rămîn mut de admirație în fața atîtor frumuseți. Este o capodoperă de gust", „Mii de felicitări pentru munca dv. magnifică", „Standul științific horticol al R.P.R. este o interesantă contribuție la florariile internaționale. Cetățenii francezi l-au primit cu atît mai multă bucurie, cu cît el contribuie, printre altele, la întărirea prieteniei tradiționale între popoarele noastre".

Au fost oameni de profesie care au venit de la Paris în mod special ca să viziteze standurile romînești. Profesorul de științe naturale B. Thiboult a ținut să facă o lecție elevilor săi la standul științific romînesc. Și ca el au mai fost și alții.

Oamenii de specialitate și conducerea expoziției au afirmat că nu s-au așteptat să ne prezentăm la un nivel atît de ridicat. Ei se întrebau: dacă Romînia, despre ale cărei realizări în domeniul horticol n-am auzit mare lucru înainte de război, a făcut asemenea progrese, ce trebuie să se fi întîmplat cu Bulgaria, despre ale cărei realizări am mai auzit? Toți cei care-și puneau asemenea întrebare sufereau, după cîte am înțeles, de pe urma propagandei bazată pe informarea nereală. Vizitînd chiar și numai standurile romînești de la Expoziția Internațională a Florilor, ei și-au putut da seama că progresul în țările socialiste este o realitate ce se înfăptuiește în ciuda celor care doresc contrariu și încearcă să convingă de acest contrariu și masele populare din țările apusene.

Aprecierea extrem de favorabilă și succesul de care s-au bucurat standurile romînești a determinat juriul expoziției, care făcuse vizionarea și aprecierea pentru premiere înainte de deschiderea standurilor noastre (standurile R.P.R. din motive obiective s-au deschis cu o zi întîrziere) să reconsidere constatările și să acorde premiul II standurilor țării noastre. Trebuie să arăt că premiul I la pavilionul științific nu s-a acordat.

In ce privește standul în care am expus materialul viu e deajuns să amintesc că nu ne-am întors acasă cu nimic din noutățile pe care le-am prezentat. Diverșii participanți s-au întrecut în a ne propune schimb de material în locul soiurilor noi de gladiole romînești. Firma olandeză „J. J. Grullemans et Fils N. V." pentru că nu a avut material de schimb care ne interesa a recurs la serviciile firmei belgiene „De Traver" ca să ne ofere ea noutăți de garoafe, hortensia hidrangeea, crizanteme și semințe de ciclamen persicum pentru bulbi de gladiole romînești.

Vorbind despre succesele standurilor romînești, desigur nu vreau să pun în umbră succesele înregistrate de standurile unor țări cu o veche tradiție floricolă cum sînt: Franța, Belgia, Olanda, Japonia, Italia, Luxemburg și altele. Belgienii și olandezii au prezentat un material floricol minunat. De exemplu, diametrul unor plante de azalea expuse de ei depășea un metru. O parte din azalea prezentată era în formă de piramidă înaltă de 120—150 cm. O deosebită impresie mi-au produs soiurile noi de hortensii cultivate în țările apusene. Dar cel mai mult m-au impresionat garoafele de Nisa și din soiurile firmei Sim (R.F. Germană). Garoafele obținute de firma Belanno et Fils din Nisa sînt pur și simplu uriașe. Floarea lor are un diametru de 10—15 cm.

Am apreciat pomii în forme palisate interesante, cultivați în vase pînă la 10—12 ani de pepinieriști. Amintesc că în Franța formele palisate sînt foarte răspîndite. Din pomii palisați se obțin anual în Franța circa 100.000 de vagoane de fructe. Mi-au plăcut de asemenea mult și alte produse ale pepinierelor, precum și expoziția arhitecților peisageri. Am putut vedea aici că în grădina modernă, bazinele și iluminatul colorat al grădinilor au căpătat un rol deosebit. De asemenea ne-a izbit o altă caracteristică a artei peisagere moderne: întrebuințarea pietrei pe suprafețele semănate cu iarbă, pentru ruperea monotoniei (stînci artificiale, roci colorate etc.).

Fără îndoială că am avut de învățat unele lucruri noi de la horticultorii din cele 26 de țări participante la expoziție și de la oamenii de specialitate cu care ne-am întîlnit. Cele învățate ne vom strădui să le punem în aplicare și la noi.

Și caracterul comercial al expoziției ne-a folosit. Am făcut cunoștință cu o serie de firme și întreprinderi horticole de la care în viitor vom putea completa colecțiile noastre din țară. Dar lucrul cel mai important pe care cred că l-a realizat participarea noastră la Expoziția Internațională a Florilor a fost contribuția la răspîndirea adevărului despre țara noastră prin prezentarea unei părți, deși mici, din succesele ce se obțin în dezvoltarea științei romînești pusă în slujba muncii pașnice a poporului nostru. De asemenea am făcut un real serviciu răspîndirii miciurinismului.

La Nantes, ca și mai tîrziu în călătoria pe care am făcut-o în cîteva orașe și sate franceze, ne-am cîștigat mulți prieteni. N-am putut din cauza timpului limitat să răspundem nici pe departe numeroaselor invitații pe care le-am primit de a avea întîlniri prietenești cu oameni de știință, cu miciuriniști sau cu cetățeni de rînd din Franța, care voiau să se întrețină și să discute cu noi diferite probleme legate de realizările noastre în domeniul horticol. Invitațiile numeroase primite ne-au determinat de altfel să prelungim vizita noastră în Franța cu încă 15 zile.

Programul bogat și interesant al vizitelor noastre într-o serie de orașe și sate franceze a fost organizat cu ajutorul Federației Horticole din Franța și al Asociației prietenilor lui Miciurin. Aș vrea cu dragă inimă să vorbesc despre fiecare din aceste vizite. Spațiul articolului mă silește însă să amintesc doar cîteva din cele mai importante. Printre acestea aș vrea să pomenesc în primul rînd vizita făcută la grădina botanică din Paris, la Facultatea de Horticultură și renumitul parc din Versailles, la grădina din Monaco, la cunoscuta întreprindere Vilmorin-Andrieux din Verries, întîlnirea cu cîțiva miciuriniști pasionați din Franța, precum și vizita la Nisa.

Printre primele lucruri pe care am ținut să le văd în frumoasa și cuprinzătoarea grădină botanică din Paris, au fost serele pentru plante exotice și vestiții hibrizi vegetativi obținuți de Daniel. E într-adevăr încîntător să vezi aceste lucruri. M-a surprins însă faptul că la hibrizii vegetativi ai lui Daniel, la această realizare importantă a biologiei progresiste franceze, publicul vizitator nu are acces. Nu mai puțin încîntător ni s-a părut vestitul parc din Versailles. La Facultatea Horticolă din Versailles am avut și un prețios schimb de vederi cu corpul profesoral în ce privește învățămîntul horticol.

Nu pot să descriu mulțumirea pe care am simțit-o pentru ocazia ce am avut-o de a admira minunata și bogata grădină din Monaco și îndeosebi parcul exotic din această grădină, denumit „Mica Africă". Parcul exotic din Monaco, care a fost creat de mai bine de 65 de ani în urmă, este o colecție unică ce reunește peste 1.000 de specii de plante suculente și alte numeroase specii exotice. Alături de cereus laevigatus înalt de 5—6 metri, am aflat ficusul macrophylla care depășește în mărime stejarul nostru și uriașele plante din speciile cereus validus, yucca elephanties și cordyline excelsa. Ce păcat că gerurile mari din iarna trecută au produs pagube mari acestei splendide grădini!

N-am să uit frumoasele întîlniri cu dl. Mareau, vice-președintele Asociației pomologice din Franța, și cu pasionatul miciurinist din Cavillan, dl. Jules Grand. Pe dl. Jules Grand cred că l-am ajutat să rezolve unele probleme de cunoaștere ale miciurinismului.

Se spune că numai vizitînd Nisa poți să înțelegi de ce acest oraș este unul din principalele puncte de atracție al vizitatorilor care poposesc în Franța. Intr-adevăr, numai văzînd orașul garoafelor și trandafirilor poți să înțelegi acest lucru. Raiul florilor — aceasta e impresia pe care am avut-o vizitînd splendidul oraș de pe Coasta de Azur. La Nisa și în împrejurimi, peste 13.000 de familii de grădinari se ocupă cu cultura garoafelor. Garoafele grădinarilor din Nisa înfloresc aproape tot timpul anului. Mi-a părut rău că n-am asistat la tradiționala „Bătaie de flori" ce se organizează în fiecare primăvară la Nisa. Am văzut în schimb renumita piață de flori din Nisa, unde în fiecare sîmbătă se vînd sute de mii de flori. M-am gîndit atunci, nu fără voie; ce bine ar fi dacă în omenire ar fi mai multe, cît mai multe piețe asemănătoare celor din Nisa și dacă ar dispare „piețele" în care se fac tîrguri de arme și alte materiale costisitoare și aducătoare de nenorociri omenirii. Atunci, florile, gingașele creații ale naturii, ar putea umple glastrele din fiecare casă de pe glob.

N-aș putea să închei dacă n-aș arăta că în rîndurile francezilor și a multor participanți la Expoziția Internațională a Florilor de la Nantes am văzut dorința ca între oamenii din lume să existe înțelegere, apropiere, dragoste și prietenie. Nu puțini au fost cei pe care i-am auzit spunînd că unor astfel de manifestări ale năzuințelor pașnice, cum a fost cea de la Nantes, ar trebui să le dea mai multă atenție guvernele diferitelor țări.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.80. 10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".